

491907/2

No. 1

1 Decembrie 1932

București

Revista cântăreților bisericești

victime ale preoților hrăpăreți și nedreți

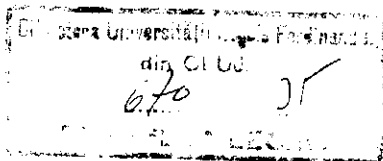
**Preotul Dr. Marin Ionescu
dela biserica Cuibul cu barză :**

O pată pentru cler,
O pacoste pentru biserică,
O lepră pentru societate,
O rușine pentru omenire.

DE

PETRE T. POPESCU - ARGES

Cântăreț și consilier parohial
la biserica Cuibul cu barză

TIPOGRAFIA «BUCOVINA» I. E. TOROȘTIU, BUCUREȘTI
STRADA GRIGORE ALEXANDRESCU 4

Revista Cântăreților bisericești

victime ale preoților hrăpăreți și nedrepti

**Preotul Dr. Marin Ionescu
dela biserica Cuibul cu barză :**

O pată pentru cler,
O pacoste pentru biserică,
O lepră pentru societate,
O rușine pentru omenire.

DE

PETRE T. POPESCU - ARGHEȘ

Cântăreț și consilier parohial
la biserica Cuibul cu barză

**REVISTA CÂNTĂREȚILOR BISERICEȘTI, VIC-
TIME ALE PREOȚILOR HRĂPĂREȚI ȘI NEDREPTI**
are redacția și administrația în strada Duiliu Zamfirescu
No. 3, București.

**Director: Petre T. Popescu-Arges, cântăreț la bise-
rica Cuibul cu barză.**

Revista va apare cel puțin trimestrial și se va ocupa
de toate cazurile cântăreților oropsiți și nedreptățiți.

Plângerile vor fi îndreptate recomandat pe adresa:
Petre T. Popescu, str. Duiliu Zamfirescu 3, București.

Revista se va ocupa și de toate doleanțele și nevoile
îndreptățite ale clasei cântăreților bisericеști.

Prețul abonamentului este de 100 lei anual.

I.

Capitol în care se vede amărăciunea și turburarea mea pentru nedreptatea strigătoare ce mi s'a făcut de oamenii bisericii.

Inalt Prea Sfințite Stăpâne,

Din ziua de 8 Oct. 1932 nu există om mai amărit decât mine și suflet mai sbuciumat decât al meu.

În această nefastă zi pentru mine, am primit ordinul protoperiei, circ. I din Capitală No. 1050 cu data 1932 luna Oct. ziua patru, prin care mi se pune în vedere că am fost pedepsit cu destituirea din postul de cântăreț al bisericii Sf. Ștefan „Cuibul cu barză” — pe ziua de 10 Sept. a. c.

Sunt turburat, Inalt Prea Sfințite Stăpâne, și ființa mea se găsește în cea mai cumplită răsvrătire, nu pentru că-mi va lipsi o pâine pe care am dreptul să o câștig dela biserică prin munca, meritul și drepturile mele câștigate. O pâine ca cea de cântăreț la biserică noastră se poate găsi și mâncă poate mai ușor în orice altă parte și în orice altă branșă — oricât de cumplită este criza actuală.

Dar scris este Inalt Prea Sfințite Stăpâne că : „nu numai cu pâine trăește omul, ci și cu cuvântul și dreptatea lui Dumnezeu”.

Acest cuvânt și această dreptate a lui Dumnezeu mi-au fost răpitate mie în biserică noastră și au fost călcate în picioare cum nu s'a mai văzut și cum e greu să-și închipue cineva, din care cauză întristat și turburat de moarte este sufletul meu până când nu voi putea face să triumfe și să strălucească cuvântul și dreptatea lui Dumnezeu.

II.

Cum m'a judecat prea cucernica judecată bisericească.

Procesul-verbal al judecăței protopopești prin care sunt destituit și care este un monument de nedreptate strigătoare la cer, are cuprinderea următoare :

PROCES VERBAL Nr. 5

Astăzi 10 Septembrie 1932

Subsemnații membri ai Judecătoriei Protopoesti ai Protopopiatului Circ. I. Capitală, intrunindu-ne în Cancelaria parohiei bisericii Cișmeaua Mavrogheni potrivit procesului verbal Nr. 4 încheiat de noi în ședința dela 6 Sept. a. c.

După ce mai întâiu am luat în cercetare toate actele depuse și concluziunile cerute părților, confruntându-le cu depozițiunile martorilor și informatorilor atât din dosarul anchetei făcute de Prea Cucernicul Protoereu, cât și cele luate în ședința dela 6 Sept. a. c. și raportându-le la prevederile sfințelor canoane și la Regulamentul de disciplină bisericească am ajuns la următoarele considerațiuni:

1) Având în vedere că pârătul Petre Popescu domiciliat în București Str. Dușiu Zamfirescu Nr. 3, cântăreț la biserica Sf. Ștefan Cuibu cu barză a fost trimis în judecata Protopopiatului Circ. I Capitală, prin ord. Protoeriei Nr. 717 din 27 Iunie 1932, ca urmare a ord. Sf. Mitropolii cu Nr. 5169 pentru abateri grave dela disciplina și buna rânduială în biserică, abateri semnalate în rap. Nr. 42 a. c. al parohului bisericii Sf. Ștefan Cuibu cu barză.

2) Având în vedere că în ședințele de la 14 și 19 Iulie a. c. cum și în ședința dela 6 Sept. a. c. am consiliat părțile să ajungă la o împăcare creștinească însă fără să ajungem la rezultatul dorit;

3) Având în vedere că părțile neajungând la împăcare am procedat la judecarea litigiului pe baza actelor prezentate de ambele părți și pe baza depozițiunilor făcute de martori și informatori, cum și pe constatarea că reclamele făcute de pârătul Petre Popescu instanțelor superioare împotriva părintelui paroh Marin Ionescu s'au dovedit neintemeiate, în urma cercetărilor făcute de Înalta Chiriarchie prin delegatul său și că deci toate învinuirile ce aduce părintelui Marin Ionescu fără a le dovedi, sunt pure calomnii;

4) Având în vedere că acuzațiunile ce se aduc pârătului Petre Popescu s'au dovedit întemeiate prin acte și prin depozițiile epitropilor consilierilor, martorilor prin prestare de jurământ, cum și prin declarațiile informatorilor.

5) Având în vedere că unele din aceste fapte săvârșite de pârătul Petre Popescu sunt destul de grave și anume: a) a dat naștere la certuri violente în nenumărate rânduri cu personalul bisericesc chiar în timpul serviciului divin, în fața credincioșilor; b) a refuzat executarea ordinelor, primate și ascultarea de autorități prin faptul că a lipsit în mai multe rânduri Sâmbăta, Duminica și în sărbători de la vecernie și Sf. Liturghie și n'a luat parte la ședințele Cercului pastoral; c) a adresat cuvinte injurioase epitropilor; consilierilor parohiali și chiar întregului cler; d) a bătut pe credincioși în fața bisericii; e) a calomniat pe parohul său atât în biserică cât și prin presă distribuind el însuși enoriașilor gazetele în care erau inserate acele calomnii; f) a amenințat cu bătaia și cu moartea pe parohul său; g) a prezentat epitropiei o factură cu suma și semnătura falsă; h) a falsificat acte oficiale; i) a sustras bani din colecte făcute în biserică; j) a mâncat și băut băutură alcoolică în strană în timpul serviciului

divin; 1) s'a culcat în altar înaintea Sf. Mese în timpul predicii; arătând prin aceasta lipsă totală de respect, față de Sf. lăcaș etc. etc.

6) Având în vedere că în urma unei astfel de purtări întreaga enorie a bisericii Cuibu cu barză s'a alarmat și revoltat în contra pârâtului Petre Popescu, fapt constatat atât la ancheta făcută de P. C. Protoereu, la care pârâtul, a refuzat să se prezinte cum și la ședința de audiere a martorilor și informatorilor din 6 Sept. a. c. când toți într'un glas au declarat cu indignare că ei nu vor mai lua parte la slujba din biserica Cuibu cu barză cât timp Petre Popescu va mai rămâne în serviciul acestei Sf. biserici.

7) Având în vedere că în tot timpul judecării procesului, n'a prezentat pârâtul Petre Popescu nici un martor pentru descărcarea de faptele ce i se impută;

8) Având în vedere și punctele invocate de delegatul P. C. Protoereu cu susținerea acuzării, care conchide la complecta vinovăție a pârâtului;

9) Având în vedere prevederile canoanelor 55, 56 și 84 ale Sinodului apostolic;

10) Având în vedere prevederile art. 2 al. a, b, d; art. 3 al. f, m, n, q, s și z; art. 17 și 18 din Regulamentul de disciplină al bisericii Ortodoxe Române:

Hotărâm :

Inculpatul Petre Popescu să fie pedepsit cu destituirea din postul de cântăreț al bisericii Cuibu cu barză, cu drept de apel conform articolului 203 din Regulamentul de disciplină.

Dată această hotărâre și citită, părțile fiind de față, astăzi 10 Sept. 1932.

Drept care am încheiat prezentul proces-verbal.

Reprodus și în „Biserica Vie” No. 13—14 din 1—15 Oct. 1932, de sub direcția preotului Dr. Marin Ionescu.

Președinte: (ss) *Pr. I. Florescu*

(ss) *Pr. Econ. Ioan Vodă*

Membru: (ss) *Pr. Th. Leontescu*

Din acest proces-verbal de judecată bisericească protopopească se vede că, după dreptatea din sfânta noastră biserică autocefală ortodoxă română, eu ași fi un păcătos care m'am datat la cele mai ticăloase nelegiuiri, pentru care merit să fiu condamnat și în veacul acesta și în cel ce va să vie, iar preotul Marin Ionescu parohul bisericii „Cuibu cu barză” ar fi sfânt și fără prihană, curat, luminat, și împodobit numai de virtuți și de merite omenești, bisericești și creștinești.

În fața unei asemenea situațiuni cumplite pentru mine, cum să nu fiu turburat, cum să mă liniștesc și cum să pot să tac până când nu voi isbuti să pun lucrurile în adevărata lor lumină, pe bază de dreptate și de adevăr ?

Este grea poziția în care mă aflu și este nespus de grea sarcina pe care o am de a mă apăra dărâmand o judecată protopo-

pească. Imi dau seama de aceasta. Dar nădăjduesc Inalt Prea Sfințite Stăpâne, că, în fața adevărului și a dreptății, în fața dovezilor ce voi aduce pe ființă de realitate, atât Inalt Prea Sf. Voastră, cât și toată lumea de bună credință veți vedea și veți înțelege perfectă mea justificare și îmi veți da îndreptățita absolvire.

III.

Capitol pentru cercetarea și stabilirea adevărului despre cele cuprinse în judecata protopopească.

În hotărîrea prea cucernicej judecâți protopopești se constată, precum am văzut, pe deoparte tot felul de învinuiri pe seama mea, iar pe de altă parte se constată că părintele Marin Ionescu n'ar fi vinovat absolut cu nimic ci numai l'am calomniat eu, prin acuzațiile ce i-am adus.

Așa să fie oare ?

Mărturisesc că mă cuprinde groaza și mă cutremur dacă și Dumnezeu ar zice și ar judecă așa cum au făcut prea cucernicii dela judecata protopopească.

Revolta și indignarea mea sunt cu atât mai mari cu cât mie nici prin minte nu-mi treceă că poate fi pe pământ, mai ales la preoți, la anchetatori și la judecători bisericești atâta prefăcătorie și atâta lipsă de respect pentru dreptate și pentru adevăr.

Pentru nimic în lume, nu mi-ași fi putut inchipui ca cineva să se poată jucă pe nedrept cu onoarea și cu existența altuia, așa cum se va vedea că s'a întâmplat cu mine în judecata bisericească care mi s'a făcut.

IV.

Convingerea anchetatorilor și judecătorilor bisericești.

Mai întâiu este vorba de convingerea care am văzut că o au toți cei ce au anchetat și judecat acest caz.

Între patru ochi, gură către gură și suflet către suflet, toți mi-au spus la început că într'adevăr știu bine și dânșii că preotul Marin Ionescu este un tâlhar, că eu spun numai adevărul și în realitate nimeni nu m'a sfătuit să mă dau înapoi, să-mi retrag plângerea și să-mi văd de treabă.

Iar când mi-au atârnat spânzurătoarea de gât, vai de sufletul meu, ce fețe pocăite și smerite au făcut, frecându-și și frângându-și mâinele și invocând argumente că, de, ce să ne facem, căci pe pământul acesta și în viața acasta nu triumfă dreptatea și adevărul, și că ei nu pot să nu țină seama, mai înainte de orice, de porunca de sus.

Ceeace mă cutremură mai mult este însă tocmai această poruncă de sus, tocmai dispoziția cea mai înaltă a Celui Prea Înalt, adică a Înalt Prea Sf. Voastre, Înalt Prea Sfințite Stăpâne.

Este adevărat că, nu m-am putut învrednici să Vă văd prea cinstita și prea sfințita față, pentru că, răspunsul căpătat a fost că, cu Înalt Prea Sfinția Voastră am să vorbesc tocmai la urmă când se va fi terminat chestiunea.

Am văzut însă, pe prea cucernicul Consilier referent **C. Moldovanu**, care mi-a comunicat că bine am făcut de am reclamat, că rău am făcut de l-am recuzat pe p. c. S. prin reclamație căci, preotul Marin Ionescu este o „târfă” și că i-a trimis înapoi curcanii și damigenile.

Când am auzit pe părintele Moldovanu că-i pare bine de ce am făcut, când l-am auzit comunicând aceasta cu veselie și părintelui Felea spiritual dela Internatul Teologic, adăogând că „**acum îi va mai scădeă burta părintelui Marin**”, și mai ales când am auzit că și Înalt Prea Sfințitului Patriarh îi pare bine de aceasta, cum puteam eu oare să mai îmi dau seamă că ași face o faptă rea, condamabilă, pentru că reclamam pe preotul Marin Ionescu de fapte pe care le cunoșteam ca absolut adevărate ?

Prin urmare chiar dacă ar fi o vină pentru un inferior care reclamă pe superiorul lui, pentru fapte pe care le știe adevărate, totuși mie nu mi se poate impută o asemenea vină pentru că, în toată biserica noastră n'am găsit pe nimeni care să-mi spună că fac rău și că nu fac bine reclamând pe preotul Marin Ionescu.

Rămâne să se vadă și să se stabilească numai dacă eu l-am reclamat pentru fapte reale, pentru fapte grave, ci nu pre închipuirii și născociri ale mele.

Prea cucernica judecată protopopească însă vedem că spune cum că nimic din cele ce eu am afirmat despre preotul Marin Ionescu nu ar fi adevărate, ci că totul ar fi numai calomnie.

Așa să fie oare ?

V.

Cum s'a făcut ancheta arhiepiscopală superficială și părtinitor și cum preotul Marin Ionescu este vinovat

Mai întâiu trebuie să remarc că reclamațiunea mea la sfânta Arhiepiscopie contra preotului Marin Ionescu a fost înaintată la 20 Febr. 1932 și înregistrată la No. 1829. Apoi trebuie să observ că această reclamațiune a mea, în loc să aibă un rezultat imediat, ca să înceapă urgent ancheta asupra celor ce eu arătam, din contră reclamația mea a dispărut, în cât nu s'a mai găsit nici până astăzi, după cum se constată din dosarul cauzei.

La repetatele mele cereri să se facă ancheta — pentru că în

acest răstimp a început preotul Marin Ionescu tot felul de inscenări și acuzațiuni închipuite la adresa mea, — mi s'a cerut dela Sf. Arhiepiscopie o copie identică după prima mea reclamațiune pe care am și dat-o și după care s'a și făcut ancheta împotriva preotului Marin Ionescu, în ziua de 9 Mai 1932.

Mă întreb : ce joc e acesta și ce însemnează asemenea procedee bisericești ?

Prin urmare, preotul Marin Ionescu, în loc să fie anchetat și cercetat imediat, în timp util, ca să nu aibă răgazul pe deoparte de a lua măsuri împotriva mea iar pe dealtă parte de a se aranja în fel și chipuri, din contră Sfinția Sa a avut la îndemână, prin bunăvoința Sfintei Arhiepiscopii a Bucureștilor, trei luni de zile în care să ia orice măsuri va putea pentruca ancheta să-l găsească nu numai prevestit, dar, și preparat cu tot soiul de măsuri, atât cât se putea. Mă opresc deocamdată dela orice concluzii ce s'ar putea trage de aci.

Ce se constată însă, chiar în aceste condițiuni neobișnuit de suspecte, de către organul de anchetă cu privire la reclamația mea față de felul cum a administrat preotul Marin Ionescu afacerile bisericești ?

Reproduc aici textual constatările din procesul-verbal al anchetei dela 9 Mai 1932, făcut de Prea Cucernicul Econom stavrofor Stefan Iordănescu, pe atunci revizorul bisericesc al Arhiepiscopiei Bucureștilor, iar acum consilierul referent administrativ.

Procesul-verbal constată că deși „parohia are registre de procese-verbale ale consiliului și epitropiei parohiale, începând din anul 1927, 1928 s'au făcut procese-verbale și pe foi volante și s'au scris și într'un caet ; pe anul 1929 într'un caet ; 1930 și 1931 într'un singur registru : ...că toate aceste caete și registre sunt neparafate și nevizate de Protoerie"... „Sedințele consiliului și adunările parohiale nu s'au ținut în totdeauna pe baza unor convocări prealabile formale din partea oficiului parohial”.

În aceste cuvinte ale procesului-verbal de anchetă se constată prin urmare modul absolut neregulat și nepermis în care preotul Marin Ionescu a tratat chestiunile administrative bisericești, asupra cărora eu ceream lumină.

În altă parte procesul-verbal de anchetă conchide : „Se constată că în inventariu nu sunt înscrise sub rubrica „avere în numerar sau în obligațiuni de Stat sau alte efecte” sumele în numerar și efecte pe care le posedă parohia și anume :

„1. Una obligație comuna București din 1906 cu 4% No. 3756, valoare nominală una mie (1000) lei din bugetul Sita Bursoianu, cuponul 1 Noembrie 1932 ; 2) 7500 (sapte mii cincisute) lei consemnați la Cassa de depuneri sub recipisele No. 100522/927 65617 din 1928. 37605 din 1929, 26943 din 1931 și 92915 din 1932 fiecare în valoare de câte 1500 (una mie cincisute) lei, fond inalienabil rezultat din alocările bugetare, cu acest scop în anii menționați ; 3) 2000

(două mii) lei rezultați din alocări bugetare și consemnați sub titlul de fond cultural la Casa de Depuneri sub recipisele No. 3760 din 1929 Decembrie 4 și No. 96380 din 17 Martie 1932, fond cultural pe 1931; 4) Lei 9.883 sub recipisa Casei de Depuneri No. 47189 din 23 Ianuarie 1930, fond pentru ajutorarea săracilor al comitetului parohial, despre care s'a mai menționat mai sus.

„Altă avere în numerar sau în efecte parohia nu mai posedă consemnată. Parohia mai posedă și efectele lăsate de testatorul Iancu Teodorescu și administrate de Trib. Ilfov, ale căror cupoane incasate de parohie se administrează de parohie, numai în scopul de a se cumpăra acțiuni și a se depune tot în administrația Tribunalului pe timp de 14 ani...

„Incasările se constată de epitropie prin procese-verbale semnate de epitropi. Se constată că aceste procese-verbale sunt înscrise parte în registrul de procese-verbale, parte în caete și parte în foi volante”. (Procesul verbal de anchetă citat).

Se constată prin urmare, chiar de către ancheta arhiepiscopală în chio evident și fără nici o puțință de restălmăcire, pe deoparte neregula; iar pe de alta abuzul; că adică averea bisericii nu este trecută în registre, iar procesele-verbale de încasări în loc să fie făcute în condica bisericii care există sunt făcute, unele, prin diferite caete și pe diferite foi volante. Ce înseamnă aceasta și care este sancțiunea care s'a aplicat preotului Marin Ionescu, pentru asemenea nereguli? Când totuși judecata protopopească îl absolvă pe preotul Marin Ionescu condamându-mă pe mine, cu ce se deosebește ea de judecata lui Ana și Caiafa?

Vedem, spre exemplu, că cuponul unei obligațiuni din 1906, netrecută în scriptele registrului, este încasat până la Noembrie 1932; S'a cercetat oare și s'a constatat dacă cupoanele acestei obligațiuni pe care preotul Marin Ionescu a avut toată grija să le încaseze, au fost făcute venit bisericii prin registrul chitanțier?

Banii pentru ajutorarea săracilor pe 1930 în loc să-i vedem împărțiți la săraci, îi vedem depuși la Casa de Depuneri pe numele părintelui Marin Ionescu parohul bisericii Cuibul cu barză cu recipisa pe care nu o trece în inventarul bisericii și prin conturile de gestiune. Ce scop putea să aibă ajutoarele săracilor pe 1930, care în loc să fie împărțite fuseseră depuse cum am văzut la Casa de Depuneri? Dece nici ancheta arhiepiscopală și nici judecata bisericească nu lămuresc lucrul acesta înainte de a mă condamna pe mine?

Biserica „Cuibul cu Barză” are venituri dela mai multe imobile. Am spus că venitul acestor imobile în timpul păstoriei părintelui Marin Ionescu, a fost de circa 4.000.000 lei.

Ancheta arhiepiscopală provocată de mine pe chestia aceasta se vede din acte că n'a cercetat nici ce destinație s'a dat acestor venituri și nici ce întrebuintare au avut. Această anchetă nu a con-

statat măcar dacă se găseau în casă sumele prevăzute în registru. Din însuși procesul verbal al anchetei se vede că este așa cum spun eu.

Prin contractele de închiriere chiriașii sunt obligați să plătească ei apa, gunoiul și curentul electric dat spre consumație delă contuarul electric al bisericei. Am spus că preotul Marin Ionescu, încasa delă chiriași sumele respective, iar banii aceștia în loc să-i verse la destinație îi oprea Sf. Sa, plătind în schimb în locul lor cu bani din venitul bisericei pe care-i trecea la cheltueli.

Tot așa de neregulat, și de abusiv am spus că a procedat părintele Marin Ionescu și cu pangarul bisericesc, iar ancheta în privințele acestea nu a făcut nici cea mai mică lumină, cum de altfel nici nu era posibil să facă prin cercetare superficială numai într'o singură zi, asupra atâtor puncte.

Până în momentul când s'au întâmplat aceste lucruri, de care mă plâng astăzi înaintea I. P. S. Voastre, eu socoteam Inalt Prea Sfințite Stăpâne că în biserica noastră este omenie, dreptate, sfințenie, așa cum trebuie să fie în casa lui Dumnezeu, cel care s'a răstignit pentru apărarea și întemeerea acestor virtuți între oameni.

De aceia eu am mers cu inima deschisă, cu credința neclintită și cu cea mai desăvârșită încredere că față de cererile mele pe care eu le știam adevărate, drepte, și întemeiate nu se poate ca ancheta bisericească să nu le aprecieze și să nu le judece după cuviință.

Iată însă că în loc de aceasta, ancheta bisericească, deși spune o parte din adevăr, pe care în fața faptelor evidente nu putea să-l tăgăduască, totuși nu merge cu cercetarea și cu stabilirea răspunderilor până acolo până unde trebuie să meargă.

Dar dacă ancheta bisericească a mărturisit cel puțin o parte din adevăr, constatând nereguli și abuzuri, ce face însă în schimb prea cucernica judecată protopopească? Această judecată, vedem din actul pe care l'am reprodus mai sus, că îl scoate pe părintele Marin Ionescu absolut curat și nevinovat iar păcate de tot felul ași aveă numai eu care l'am denunțat.

Așă să fie oare?

În reclamațiunea mea împotriva părintelui Marin Ionescu, adresată sfintei Arhiepiscopii a Bucureștilor acuzațiunea cea mai principală eră privitoare la gestiunea financiară a veniturilor bisericei pe tot timpul celor 7 ani, în care nu s'a ales nimic de venitul de patru milioane din închirierile imobilelor bisericei, apoi din pangar, etc.

Este o adevărată splendoare cum s'a făcut ancheta arhiepiscopală în privința aceasta.

Citesc textual din procesul verbal de anchetă.

„Controlând registrele de încasări, de plăți și jurnal al parohiei pe anul 1932 am constatat: 1) Ultima recipisă No. 22 din

4 a. c. în sumă de 6000 (șase mii) lei, iar totalul încasărilor până la acea dată, de lei 162.461 ; 2) La plăți ultimul bon este de lei 98.812,50 bani — cu un excedent de 63.648,50 lei, jurnalul de casă operat până la datele de mai sus”.

Atât și nimic mai mult. Prin urmare nu s'a făcut, precum am spus, nici măcar verificarea să se vadă dacă este sau nu în casă suma declarată existentă.

Mai mult decât atât, când a fost vorba de verificarea unei recipise pe 1931 părintele Marin Ionescu în loc să arate registrul de chitanțe s'a scuzat că nu-l poate arăta pentru că „e trimis cu conturile pe anul 1931 spre verificare la arhiepiscopie”. Iar ancheta primește de bună această descărcare fără să ceară dela Arhiepiscopie acest registru și să controleze cum stă adevărul.

Cu o astfel de cercetare trebuie să mărturisesc că, și un om mai vinovat chiar decât părintele Marin Ionescu, putea eși curat și luminat.

Prea Cucernicul părinte anchetator, cu privire la gestiunea părintelui Marin Ionescu, s'a mulțumit pe declarația acestuia făcută în termenii următori : „Cu mâna pe conștiință declar că de când am venit ca preot al acestei parohii am săvârșit următoarele lucrări și reparațiuni pentru sfântul locaș ca și pentru imobilele parohiale cu deșize și oferte aprobate de consiliul parohial și eparhial și cu recepționări legale din care n'a lipsit ochiul veghetor și semnăturile D-lui reclamant Petre Popescu :

„Două clopote ale bisericei, acoperișul bisericei din nou de două ori și vopsit, podul corului, reparațiuni interioare și exterioare, atât la tencueală cât și la trotuarul și scara din față a sfântului locaș, gardurile bisericei făcute toate din nou, spălarea picturii la care am fost ajutat de D-l fost primar Mincu, repararea strănelor, procurarea covoarelor de cocos și a mobilierului interior, introducerea luminei electrice în biserică și în cele două imobile din curtea bisericei, canalizarea curții bisericei în două direcțiuni opuse cu 4 closete și tout à legoût, pentru serviciul personalului bisericei și pentru cei 2 chiriași din imobilele bisericei”, etc. etc.

Va să zică în loc să pună mâna pe acte să le arate și să le analizeze, preotul Marin Ionescu, zicea că pune mâna pe conștiință, care însă din nenorocire nu se vede, chiar dacă o ia de bună prea onorata anchetă bisericească.

Intre aceste lucrări și cumpărături despre care părintele Marin Ionescu nu a adus ca dovadă decât conștiința sa, vedem spre exemplu că este trecut „acoperișul bisericei din nou de două ori și vopsit, podul corului” etc.

Prin urmare preotul Marin Ionescu, pretinde cu mâna pe conștiință că în cei șapte ani a acoperit biserică din nou de două ori și a și vopsit acest acoperiș, iar onorata anchetă bisericească se mulțumește cu acest răspuns pentru ca prea cucernica judecată proto-

popească să-l declare fără nici-o prihană pe preotul Marin Ionescu, scoțându-mă în schimb pe mine calomniator.

Tot așa de ușor cum înghite de 2 ori acoperișul bisericii, preotul Marin Ionescu înghite și cele 2 clopote pe care le pune în socoteala cheltuelilor bisericesti, fără ca sfinția Sa să fi cheltuit vre-un ban pentru aceasta. În adevăr un clopot este proprietatea bisericii dinaintea de preotul Marin Ionescu; iar celălalt clopot, a fost ales de mine și de piosul și evlaviosul creștin Leonida Ștefanide care a contribuit la cumpărarea lui cu suma cea mai mare.

Clopotul cel cumpărat în timpul parohului Marin Ionescu a fost plătit, cum am spus, de D-l Ștefanidi Leonida cu suma de 10.000 lei achitată în zece rate lunare a câte lei una mie; iar 6900 a plătit D-na Georgescu enoriașă care a făcut colectă dela credincioși.

Pentru suma de 3100 lei părintele Marin Ionescu, a dat în schimb clopotul spart vechiu, pe care l-a înlocuit cu acesta.

Adevărul, se arată în însemnările de pe factura No. 890 din 6 Decembrie 1924 a fabricii de clopote „Oituz”, pe care o dau în faximil, în pagina 13 cu însemnările făcute de fabricant.

Prin urmare părintele Marin Ionescu nu a vărsat pentru clopot nici un ban, ceiace nu l-a împiedicat ca să ceară fabricii 2 facturi în valoare de 21.000 lei, care au și fost eliberate așa cum au fost cerute prin următorul bilet pe care-l reproduc în faximil.

Proz sa se facă 2 facturi
una de 20.000 lei, clopotul
și una de 1000 montatului
clopotului și repararea
scării dela corul bisericii.
Defecare mie de la tribuna
de leu.

Dr. M. Ionescu

Aceste facturi preotul Marin Ionescu le-a întrebuințat ca să justifice cheltueli pe care însă, iată, că nu le-a făcut căci Sfinția Sa sumele vărsate de D-l Leonida Ștefanide și de D-na Georgescu care au fost plătite direct clopotarului nu le-a făcut venit bisericii

incărcându-se cu ele, ci numai s'a descărcat de suma de 21.000 din care nu plătise nici măcar o centimă.

FABRICA DE CLOPOTE

București 6 Decembrie 1937

„OPIUZ”

SOCIETATE ÎN MĂȘTE COLECTIV

Copie

Factura No. 897

Splaiul C. A. Rosetti No. 14 - București
CHELUL STÂNG AL DĂMBĂVIȚII
(10-0-0) de Electrica București

C.N.O.P.

Reservația Sf. Ștefan Căminu cu Bărge

Căminu

Județul

Lea

să dea

Buc.		Kgr.	Preț unitar		TOTAL	
			Lei	B.	Lei	B.
1	Clopot in greutate de	185	100		18.500	
1	Balancer și Accesorii in greutate de	75	20		1.500	
					20.000	
	se vede Clopot part acelu	77	40		3.100	
	Lea				16.900	
<p>Sin suma de Lea 16.900 peșce peșce nouă sute șaptezeci și nouă lei nouă sute șaptezeci și nouă lei primut de la cl. Atelierul de lemnuri suma de Lea 10.000 (peșce nouă zeci și șapte lei plătită pe șermentului 20/10 este lunare și este Lea unu mie, iar restul de Lea 6.900 peșce nouă sute șaptezeci și nouă lei primut din șermentului lemnului suma plătită de Lea 10.000 la data de la lemnurile se alt fel pentru suma de Lea 20.000, șouă zeci și șapte lei am eliberat șermentului factură prin șermentului marșurulescu Șermentului Reservec. Căminu cu Bărge, conform șermentului șermentului marșurulescu cu șermentului șermentului</p>						
<p>șermentului șermentului</p>						
<p>șermentului șermentului</p>						
<p>șermentului șermentului</p>						
<p>șermentului șermentului</p>						
<p>șermentului șermentului</p>						
<p>șermentului șermentului</p>						
<p>șermentului șermentului</p>						
<p>șermentului șermentului</p>						
<p>șermentului șermentului</p>						
<p>șermentului șermentului</p>						
<p>șermentului șermentului</p>						
<p>șermentului șermentului</p>						
<p>șermentului șermentului</p>						
<p>șermentului șermentului</p>						
<p>șermentului șermentului</p>						
<p>șermentului șermentului</p>						
<p>șermentului șermentului</p>						
<p>șermentului șermentului</p>						

șermentului șermentului șermentului
șermentului șermentului șermentului
șermentului șermentului șermentului
șermentului șermentului șermentului
șermentului șermentului șermentului
șermentului șermentului șermentului
șermentului șermentului șermentului
șermentului șermentului șermentului

27 X 1937

Ce mai rămâne acum din conștiința părintelui Marin Ionescu, despre care vorbește cu mâna pe ea ? Ce valoare are prea onorata anchetă arhiepiscopală care se întemeează și ea pe o astfel de conștiință și o declară neprihănită, dând prilej și puțință prea cucerniceii judecăți protopopești ca să mă scoată pe mine calomniator al părintelui Marin Ionescu ?

Se vede din biletul părintelui Marin Ionescu cât de ușor și în ce formă a scăpat Sfinția Sa și de repararea scării dela corul bisericeii.

Imi place să cred că, în afară de ancheta arhiepiscopală și de judecata protopopească, nimeni altcineva nu se va găsi care pe chestiunile aceste să-l scoată basma curată pe părintele Marin Ionescu, scofându-mă în schimb pe mine singurul vinovat, calomniator, vrednic de pedeapsă.

Cu mare părere de rău mă văd nevoit să nu-l las pe părintele Marin Ionescu să înghită atât de ușor și fără nicio consecință pentru Sf. Sa și covoarele de cocos și introducerea luminei electrice în biserică.

În privința aceasta reproduc aici scrisoarea D-lui A. Perlea funcționar și fost membru în consiliul parohial.

Iată ce-mi scrie D-sa :

„D-le Popescu, prin aceasta confirm adevărul că, în calitatea mea de consilier parohial la biserica „Cuibul cu Barză” din Capitală, subsemnatul am obținut aprobarea dela Primăria Municipiului în 1925—1926 pentru suma de 30.000 (treizeci mii) lei, ca să se cumpere pentru această biserică covoare de cocos, iar suma a fost ridicată de părintele paroh Marin Ionescu. Tot așa confirm și adevărul că cu prilejul introducerii luminei electrice în biserică, pentru aceste lucrări, s’au făcut colecte între credincioși strângându-se sumele necesare.

Cum au fost întrebuițate aceste sume nu mi-am putut și nu-mi pot da seama, pentru că niciodată părintele paroh Marin Ionescu, nu ne-a pus în cunoștință ci ne trimetea numai procesele verbale scrise gata ca să le semnăm, ceiace eu de câteva ori am refuzat.

(ss) A. PERLEA

În privința reparațiilor și îmbunătățirilor făcute la biserica „Cuibul cu Barză”, pe lângă listele de subscripție s’au făcut încasări și dela diferite instituții ca Ministerul de Culte și Primăria Capitalei.

Reproduc aici o dovadă a Primăriei Sectorul IV Verde în următoarea cuprindere :

MUNICIPIUL BUCUREȘTI
PRIMĂRIA SECTORULUI IV VERDE

No. 14.299 din 16 Iulie 1932.

ADEVERINȚĂ

Pentru satisfacerea cererii înregistrată la No. 14299/1960 F/932, și conform referatelor Serv. Contencios și Contabilitate se confirmă de noi că Parohia Bi-

sericii Sf. Ștefan (Cuibu cu Barză) a încasat dela Primărie pentru diverse reparațiuni și cor sumele următoare ::

In anul 1927	lei 30.000	cu ord. No. 784
" " 1928	342	" " " 3729
" " 1929	1.334	" " " 735
" " 1930	7.044	" " " 3249
" " 1930	5.004	" " " 2620
" " 1930	6.855	" " " 3497
" " 1931	18.953	" " " 4412
" " 1931	14.962	" " " 4675

Total lei 84.494

Șeful Serviciului Ordonanțarei, **Nedescifrabil**

Primăria Municipiului, Direcția Financiară, Serviciul contabilității centrale, cu No. 33320/932 constată că și de acolo s'au ridicat sume și mai mari. Iată :

ROMÂNIA
PRIMĂRIA MUNICIPIULUI BUCUREȘTI

Direcțiunea Financiară, Serviciul Contabilității Centrale

S'a ordonat pe numele „Parohiilor Bisericii Sft. Ștefan din Capitală”, începând dela 1 Ianuarie 1924 și până la 15 Noembrie 1932, următoarele sume :

1.	Ordonanța No. 8921/1924	pt. reparații biserică	Lei 100.000
2.	" " 3185/1925	pt. construcții locuințe	" 80.000
3.	" " 3429	" pt. reparații	" 70.000
4.	" " 6339	" instal lumină electrică	" 30.000
5.	" " 7287	" pt. reparații	" 10.000
6.	" " 10080	" pt. reparații	" 10.000
7.	" " 10848	" pt. reparații	" 10.000
8.	" " 13818	" constr. unei case parohiale	" 15.000
9.	" " 10832	" pentru reparații	" 7.364
10.	" " 15214	" pentru vestminte	" 20.000
11.	" " 2239/1928	pt. lucrări de construcție	" 20.000

Cum au fost repartizate sumele de mai sus arată următoarea declarație :

Biserica Sf. Ștefan Călărași, n'a primit de la Municipiu decât sumele de mai jos:

— 80.000 — optzeci mii în 1925 și 70.000 (șaptezeci mii) în 1925.

Celelalte sume sunt primite de biserica Sf. Ștefan — Cuibu cu Barză — Știrbei Vodă (adecă două sute douăzeci mii trei sute șase zeci și patru).

Paroh Pr. I. TOMEȘCU

17 Noembrie.

Ei bine, Inalt Prea Sfințite Stăpâne, din acte se vede că ancheta arhiepiscopală n'a cercetat catuși de puțin cum s'au întrebuițat aceste sume, ca și altele; dă în schimb descărcare pentru toate preotului Marin Ionescu.

N'a lucrat oare cu ușurință și nu s'a judecat cu nedreptate când părintele Marin Ionescu, a fost descărcat, iar eu condamnat? Poate să rămână în picioare pentru totdeauna o astfel de judecată? Și pot eu să rămân nepăsător și să nu strig la cer și către oameni împotriva acestei procedări protopopești? Fac cinste bisericii noastre astfel de lucruri? Și merită ele să întărească credința în biserică și încrederea în slujitorii noștri bisericești? Iată pentru ce Inalt Prea Sfințite Stăpâne, nu mă îndoiesc nici-o clipă că, având prilejul să cunoașteți fondul lucrurilor veți interveni cu braț înalt și cu mână tare ca să se facă lucrurile cum trebuie spre isbânda dreptății, și adevărului, spre onoarea bisericii, și spre slava lui Dumnezeu, iar nu ca acum spre bucuria și triumful lui Satan.

Chiar și mai ușor înghite preotul Marin Ionescu și lumânările dela pangarul bisericesc cu bunăvoința prea onoratei anchete arhiepiscopale și prea cucernicei judecăți protopopești.

Intr'adevăr iată-l cum se justifică preotul Marin Ionescu: „Relativ la pangarul bisericii declar că din cauza propagandei fostului preot Teodor Popescu, dela această biserică, credincioșii din acest cartier îndepărtându-se dela datoriile rituale au văzut în biserică mai mult o catedră de învățură decât un altar de jerfă au părăsit această uzanță a aprinderii de lumânări, și cei cari vin cu lumânări le aduc de acasă, și pândesc făcând aspre observațiuni paracliserului sau cui ar îndrăzni să le stingă lumânările înainte de a se fi consumat complect. Mai mult sunt credincioși cari iau acasă lumânările neconsumate în sfeșnic spre a le readuce și reaprinde în sărbătoarea imediat următoare”.

Nici nu se putea concepe măcar o mai sfruntată răsturnare de adevăr, decât cea cuprinsă în cuvintele de mai sus ale preotului Marin Ionescu, cu privire la fiecare vorbă din cele afirmate de sf. sa aci.

Fostul preot Tudor Popescu, n'a oprit niciodată pe credincioși să aducă la biserică lumânări, unt de lemn și tot felul de ofrande. — Ba tocmai dimpotrivă. Știu că părintele Marin Ionescu a găsit rămase dela fostul preot Tudor Popescu, maldăre întregi de lumânări și vase întregi cu unt de lemn aduse de credincioși, iar câteva deka de unt de lemn de atunci le-a făcut săpun, după cum se constată din declarațiile ajutorului de cântăreț Alexandru Carabasa și paracliserului Lazăr Mucenic pe care părintele Marin Ionescu l-a și bătut curplit pentru că denunțase acest fapt.

Că credincioșii „pândesc”, „fac observații” și „iau acasă lumânările neconsumate în sfeșnic” este o afirmațiune vrednică de preotul Marin Ionescu și o insultă gratuită pe care sfinția sa o face

bunilor credincioși dela biserica „Cuibul cu Barză”. — Eu care de șapte ani de zile servesc la această biserică afirm că nu există nici un credincios să ia din biserică lumânarea pe care a aprins-o și a dăruit-o cu evlavie bisericii. — Nici un credincios n'a aprins vre-o lumânare care să mai fi fost aprinsă altă dată. Toți le-aduc ori le cumpără neîncepute, curate, ca pe niște obiecte de jertfă vrednice de prezentat înaintea sfântului altar.

Părintele Marin Ionescu, când descrie pe nedrept în felul de mai sus pe evlavioșii enoriași ai parohiei „Cuibul cu Barză”, în realitate se descrie numai pe sfinția-sa, arătându-se de ce este capabil și atribuind altora nevinovați apucăturile și păcatele sfinției sale.

Că preotul Marin Ionescu este așa, nu mai mă mir, după ce-l cunosc de atâta amar de vreme; nu-mi pot opri însă surprinderea și uimirea când prea onorata anchetă arhiepiscopală și prea cucernica judecată protopopească socotesc că pot lua de bune astfel de afirmațiuni ale părintelui Marin Ionescu și că pot întemeia pe astfel de lucruri judecăți și hotărâri care să rămână în picioare în fața oamenilor și a lui Dumnezeu, în veacul acesta și în cel ce va să vie.

Pentru ca atât părintele Marin Ionescu, cât și prea onorata anchetă arhiepiscopală și prea cucernica judecată protopopească în cazul de față să rămână de pomină, mai citez aici următorul pasagiu, din procesul verbal de anchetă: „D-1 reclamant afirmând că în anul 1928 cu ordonanța de plată No. 995/928 a Adm. Financiare preotul paroh, a încasat suma de 484 lei spor de 20% cuvenit D-sale în calitate de cântăreț și că deși pe statul de achitare a acestei sume este semnat numele său Petre Popescu, nu recunoaște această semnătură adăoșând că nu a primit dela paroh această sumă. — Cercețând dosarul pe anul 1928 al actelor justificative se constată că la fila No. 29 și 30 se găsește cusut un stat lucrat de mână și care s-a vizat de noi. — În acest stat în coloana No. , se găsește trecut Petre Popescu cântăreț I cu spor de 20% pe lunile 1 Ianuarie—1 Aprilie 1928, suma de 504 brutto și 484 suma netto de primit; iar în coloana pentru semnătura primitorului este semnat Petre Popescu, despre care semnătură D-1 reclamant afirmă și susține că nu este făcută de D-sa. Preotul Marin Ionescu în această chestiune lănu-rește că este un nărav vechi al D-lui Petre Popescu de a'și falsifica semnătura și a falsifica cuprinsul actelor oficiale și prezintă certificatul No. 788 din 28 Maiu 1924 eliberat de Episcopia Argeșului în care afirmă că D-1 Petre T. Popescu a introdus în certificatul de absolvirea Școalei de cântăreți din Curtea de Argeș cuvintele: Clasificat I-ii între 128 elevi care se vede a fi scris cu altă cerneală decât corpul certificatului. D-1 Petre Poescu și-a primit în mod regulat drepturile sale dela parohie — luându-i și adevărinite de primire anarte de semnăturile după state”.

Ce apucătură fără pereche?! Auziți Inalt Prea Sfințite Stă-

pâne și auziți lume bună că eu însumi mi-ași fi falsificat iscălitura pe un act scris de părintele Marin Ionescu.

Adică, sub forma aceasta, însuși preotul Marin Ionescu recunoaște că, semnătura nu este în adevăr a mea iar onorata anchetă arhiepiscopală, ca și prea cucernica judecată protopopească, ia de bună afirmația părintelui Marin Ionescu.

Pe ce motiv? Pe motivul că eu ași fi falsificat și certificatul meu de absolvirea Școalei de cântăreți din Curtea de Argeș spunând că sunt „clasificat I-iul între 128 de elevi”. — Poate fi aceasta o falsificare și am făcut eu această falsificare? Spre a se stabili adevărul trebuie cercetat dacă eu într'adevăr am absolvit I-iul între cei 28 de colegi ai mei dela școala de cântăreți din Curtea de Argeș și în cazul când s'ar constata că nu este adevărat, abia atunci a-și putea fi acuzat de vre-o falsificare.

Eu însă am fost clasificat întotdeauna I-iul între cei 28 de colegi și am fost unul dintre cei mai distinși și mai talentați elevi, cum însuși părintele Marin Ionescu, ani de zile mi-aducea cele mai elogioase recunoașteri și cum voi avea prilejul să produc dovezi mai departe.

Încă din școală, ca elev, mi s'a încredințat mie conducerea corului episcopal dela Curtea de Argeș în lipsa titularului când studiă la București.

Prin urmare eu nu am falsificat certificatul, căci nu aveam pentru ce, și n'aveam cum să-mi falsific nici semnătura pe care mi-a falsificat-o părintele Marin Ionescu. Această sumă provenia nu dintr'un stat regulat de care eu să am cunoștință, ci provenea ca spor în urma unor dispozițiuni ministeriale comunicate prin circuli de care eu nu aveam de unde să iau cunoștință și de aceea preotul Marin Ionescu, care mă punea regulat să semnez în state și îmi luă și chitanțe pe deasupra, la achitarea lefei, cum singur mărturisește din contră aici nici nu m'a pus să semnez, nici nu mi-a luat chitanță, ci mi-a falsificat pur și simplu semnătura pentru ca pe urmă să mă acuze tot pe mine de fals.

Din exemplele aduse sper că ori-cine a rămas încredințat despre superficialitatea și părtinirea cu care s-au făcut ancheta arhiepiscopală asupra gestiunilor preotului Marin Ionescu în timp de șapte ani de zile și că din cauza aceasta este o mare nedreptate să fiu condamnat eu ca un calomniator al preotului Marin Ionescu pentru că a-și fi spus lucruri neadevărate sau neîntemeiate.

Tot din cele de mai sus, rezultă că se impune ca această anchetă să fie făcută din nou cu reprezentanți și din partea cel puțin a Ministerului de Culte, care are dreptul de control și de verificare chiar în situațiunea de astăzi a autonomiei bisericeii autocefale ortodoxe române.

Abia după facerea acestei anchete complete și imparțiale se va putea limpezi situațiunea preotului Marin Ionescu.

VI.

Pentru ce am ajuns în neînțelegere și în conflict cu preotul
Marin Ionescu

Șapte ani de zile, de când sunt cântăreț la biserica „Cuibul cu Barză”, adică chiar dela instalarea preotului Marin Ionescu, am dat dovezi de desinteresare, de abnegațiune și de devotament până la extrem.

Primii doi ani, am servit chiar gratuit, fără să fiu trecut în ștate și numai sub impulsul dragostei mele față de biserică și chiar față și de preotul Marin Ionescu. Sfinția Sa se presenta în fața tuturor ca un om plin de râvnă sfântă, plin de curaj și neobosit pentru lucrul Domnului, atât la biserică, în predicile ce rostea, cât și afară între credincioși.

Din cauza aceasta preotul Marin Ionescu nu se poate plânge că i-ar fi lipsit bună voința și concursul amabil și desinteresat al tuturor. Colecte s'au făcut de câte ori a vrut și a cerut, punându-se la dispozițiune suflete nobile, înflăcărare pentru fapta cea bună și pentru ajutorul aproapelui.

După plecarea fostului preot Tudor Popescu enoriașii bisericii „Cuibul cu Barză” — cari l-au început fuseseră capacitați de acel preot, dar cari nu l-au urmat după eșirea lui din biserică, — au ținut ca viața bisericească și religioasă a parohiei lor să nu scadă intru nimic, ca să nu se zică cum că în trecut meritul fusese numai al preotului Tudor Popescu pentru reînvierea sentimentelor creștinești.

Acesta este mobilul pe care și preotul Marin Ionescu s'a priceput să bată monedă și să facă ispravă.

Nenorocirea a fost însă că părintele Marin Ionescu a căutat și a isbutit, ca bune voințele și silințele tuturor să le acapareze numai și numai în folosul său personal și pentru săturarea egoismului său feroce.

Un an, doi, trei, patru, — chiar cinci lucrurile au mers fără ca lumea să-și poată da seama de situație, lăsându-se toți prinși și surprinși fără protestări, de lăcomia neîntrecută a acestui preot care a confiscat toate veniturile bisericești în folosul său personal.

Ce puteau să știe și să înțeleagă bieții creștini de rând, despre cele ce învărtea preotul lor Marin Ionescu? Chiar și pentru membrii din Consiliul parohial și din epitropia parohială era foarte greu să-și dea seama de ce se petrec în afacerile bisericii „Cuibul cu Barză” pentru că preotul Marin Ionescu meșter la vorbă, îndrăgănit, încrezut, împodobindu-se cu titlul de Doctor în teologie și de candidat la catedre universitare a putut să aibă în fața tuturor o prestanță și un prestigiu pe care să nu i le poată nimeni pune la îndoială. Sfinția Sa pe de altă parte a găsit cu cale să nu intrunească

pe consilierii parohiali cum cere legea ci să le ducă spre semnare acasă procesele verbale ticluite de dânsul și asupra cărora era greu ca d-nii consilieri să-și dea seama.

Cu toate acestea, în cele din urmă cei mai mulți dintre domnii consilieri au priceput situația și unii s'au retras, iar alții au fost înlocuiți.

Cu prilejul noilor alegeri bisericești părintele Marin Ionescu, pe deoparte s'a scăpat de unii membrii care începuseră să înțeleagă, iar pe de altă parte s'a înconjurat de alții naivi cari socotesc o deosebită onoare pentru dânsii să facă și să zică numai cum le spune preotul Marin Ionescu.

Între toți, cel care avea prilejul să vadă lucrurile mai de aproape, să cunoască realitățile și să-și dea seama de ce se petrece eram în deosebi eu în calitatea mea de cântăreț și de membru de drept al consiliului parohial.

Chiar pe mine însă, preotul Marin Ionescu mă puneă să semnez procese-verbale fără să le fi citit, spunându-mi : „Semnează”, și pretinzând că ași fi obraznic dacă cred eu că trebuie să-mi iau rolul de a-mi da seama.

Pe unii dintre membrii consiliului îi semnă chiar sfinția sa când numărul nu eră complet pentru valabilitatea procesului verbal.

Raportul de anchetă am arătat că cuprinde destule date și fapte sugestive pentru modul cum a înțeles preotul Marin Ionescu să întocmească și să păstreze aceste procese-verbale.

Ani întregi dearându-l nu se putea ca în cele din urmă sufletul meu să nu fie amărât și să nu se scandalizeze când vedeam pe doaparte metodele nedemne ale acestui preot care irosea averea bisericii lăsând-o în ruină, iar pe de altă parte nu aveam la dispoziție nici măcar cărțile de ritual necesare, trebuind să mă servesc de mine vechi scrise în bucoavne chirilice, iar preotul se prezenta în fața credincioșilor în zdrențe, sau de multe ori în costumul preotului Georgescu dela Spitalul militar.

La ce servea podul pentru cor, atunci când nu făcea cor, chiar dacă se încasau dela Primărie și dela enoriași subvenție pentru cor.

Toată vina mea era și este, Înalt Prea Sfințe Stăpâne, numai că dela o vreme eu nu am mai putut răbda lucrurile acestea și mai întâi, i le-am spus preotului Marin Ionescu ca să ia măsuri de îndreptare. Unele mici lucruri și îmbunătățiri făcute se datoresc numai acestui fapt al intervenirei mele. Din cauza aceasta însă ura preotului Marin Ionescu a ajuns fără margini împotriva mea și în loc să ia măsuri, să se pună în regulă, să nu-și mai bată joc de averea bisericii, din contră a căutat numai să mă distrugă pe mine.

Acesta este Înalt Prea Sfințe Stăpâne procesul dintre mine și preotul Marin Ionescu, care proces în urma prea onoratei anchete arhiepiscopale și a prea cucernicei judecăți protopopești, a ajuns până acum la rezultatul pe care l'am arătat.

VII.

Ce am reclamat eu la arhiepiscopie despre preotul Marin Ionescu

Văzând că nici-o îndreptare nu se face m'am adresat Inalt Prea Sfinției Voastre cu memoriul înregistrat la No. 1829 din 20 Februarie 1932, despre care, am spus că a dispărut și n'a avut nici o urmare, iar când am repetat cererea mea a dat ca rezultat prea onorata anchetă arhiepiscopală și prea cucernica judecată protopo-pească pe care le-am văzut mai sus.

Ce spuneam în memoriul meu către Inalt Prea Sfinția Voastră? Eu nu făceam altceva decât ceream cercetare urgentă asupra următoarelor puncte, în cuvintele următoare :

„Astfel fiind pentru demnitatea corpului preoțesc cum și pentru limpezirea gestiunii de milioane dubioase și mai mult pentru intrarea imediată în legalitate. Vă rog cu respect a delega pe cel mai cinstit, capabil și neinfluențat om și în nici un caz pe Prea Cucernicia sa, Părintele Moldoveanu sau Părintele Protoiureu Vintilescu — și să constate la fața locului în fața subsemnatului cele de mai jos :

1) Cum se administrează averea Bisericii? Și de ce rolul Consilierilor și Epitropilor s'a redus la zero de părintele Paroh, ca să poată singur să tragă foloase.

2) Ce venit are Biserica anual? Ce s'a făcut pentru ea în timp de 8 ani și cum a fost despuiată de fonduri și veniturile ei în acest timp?

3) Pangarul lumânărilor. Cât s'a prevăzut în buget până la 1928, de ce, dar dela 1928, și până azi, care sunt în realitate veniturile acestui pangar? Și cât s'a încasat de părintele paroh, în afară de aceste venituri din resturile de lumânări, transformate și vândute în acest timp? S'a făcut venit în 8 ani decât 2.500 lei, în 1931? În 1930 când suma de 5.000 lei din buget a fost majorată la 10.000 în urma discuției provocată de subsemnatul, a întocmit proces verbal să mă dea afară din cauza aceasta?

4) Cât totalizează veniturile Bisericii anual și de ce îi lipsește odăjdii, cărțile de ritual, iar minele sunt în litere chirilice? Lipsă de cor și câte altele?

5) Cum s'a întocmit bugetul în acești ani și dacă sumele prevăzute trebuia să se cheltuiască ori nu de un bun administrator?

6) Actele justificative nu s'au făcut de complezență și procesele verbale nu s'au întocmit de paroh după bunul plac trimitând condica din casă în casă, spre a fi semnată de cei în drept, în necunoștință de cauză? Cum prevede legea ca să se întocmească aceste acte și de ce s'a mai luat jurământ epitropilor conform legii, că vor păstra și înmulți veniturile, dacă întreaga avere de 8 ani este irtosită de paroh? Care sunt atribuțiunile parohului, a consilierilor și a epitropilor? Li s'au făcut vreodată citate acestora din lege? S'a convocat vreodată consiliul în parohie sau numai de formă pe hârtie?

7) Dela 1924 se fură ca în codru Vlăsiei? Toate bugetele întocmite de paroh cu capitole de cheltueli de formă, înzestrarea de bibliotecă și cultivarea grădinei de formă, așezarea de contoare pasante pentru curentul dat chiriașilor.

taxe pe curentul consumat la nunți, taxe pe biletele de botez și câte alte multe, lemne consumate de biserică și trecute în buget cu vagoanele. În felul acesta se distruge de ani de zile averea sfintei biserici.

8) Lipsa de control a forurilor superioare; art. 62 din regulament despre cine se vorbește? S'a făcut vreodată inspecțiile legale și care sunt rezultatele? Dece atâta desinteresare a consilierilor și a epitropilor? Epitropi de paie cari administrază fonduri nevăzute și nepipăite. Dece s'a alungat epitropii cari cereau să se aplice legea? Cazul avocatului Ioachimovici, Popovici etc. Idem consilierii cari nu vreau să semneze procesele verbale acasă. Cazul D-lui General Jitianu, Dumitrescu, etc.

9) Cazul Colonelului Vlădescu, din 14 Februarie a. c. la cine se referă? Se intenționează sistematic îndepărtarea sa pentru faptul că dânsul anul acesta a interzis părintelui paroh să mai păstreze fondul săracilor și să-l distribue. Ce sumă și-a însușit părintele paroh din acest fond anul trecut? Dar anul acesta? La cine face aluzie anunțul tipărit de Prea Cucernicia Sa acum două săptămâni și împărțit credincioșilor prin care le interzice a da ajutoare și bani la vre-o persoană decât numai Sfinției Sale? Nu la Domnul Colonel Vlădescu și D-rele Moșoiu, (albinele care strâng fonduri pentru săraci).

10) Contabil plătit de bugetul bisericii cu 12.000 lei anual. Cine este contabilul și ce rudă este cu părintele paroh? Prevede legea să se facă aceste cheltuieli iar bisericii să-i lipsească până și corul. Nu și aceste sume se încasează sistematic de părintele paroh? V'a prezentat chitanța unchiului de serviciul prestat...

11) Ce este cu legatul testamentar al decedatului Iancu Teodorescu? Cât se încasează anual din cupoane și care a fost dorința decedatului când a făcut această donațiune?

12) Care este rolul avocatului V. Popescu-Cosânbești, coleg de seminar cu părintele paroh, angajat și plătit din bugetul bisericii, pentru procese inexistente, fără profit pentru Biserică, profitul îl încasează părintele paroh.

13) Câte acte de cumpărare de imobile a făcut avocatul Cosânbești cumpărător fiind părintele Marin Dr. Ionescu și de câte imobile dispune sfinția-sa în București?

14) Care a fost averea materială a părintelui paroh Marin Dr. Ionescu la 1924 și cât cifrează imobilele cumpărate de Prea Cucernicia Sa de când a venit la Biserica Sf. Ștefan „Cuibul cu Barză”?

Onorariul avocatului Cosânbești nu s'a făcut deci cumva pentru aceste afaceri veroase?

15) Bugetul Bisericii de sute de mii lei anual, în schimb pentru Biserică nimic și totuși, excedente de 500 lei anual ba chiar și deficitar.

16) S'a construit o cancelarie în 8 ani în care nu s'a ținut niciodată consiliu. Scopul construcției: este adevărat că servește dormitor pentru nepot și local de studii pentru copii părintelui?

CONCLUZIILE CARE CRED EU CĂ SE IMPUN:

I. Intrarea de urgență în legalitate.

a) A se preda epitropilor toată averea mișcătoare și nemișcătoare a bisericii așa cum prevede art. 57 din legea de organizare bisericească.

b) Suspendarea tuturor cheltuielilor prevăzute în buget constatate ca plăți zadarnice.

c) Chiriile și toate veniturile de tot soiul să fie păstrate de epitropi, iar sumele să fie consemnate la Cassa de Depuneri, sub denumirea de: **Fond bisericesc neatacabil** și nu se va ridica de aci decât numai atunci când se va zugrăvi și repara biserica ai cărei sfinți nu se mai cunosc.

d) Scoaterea la licitație a pangarului de lumânări cari azi cu toată criza va da un venit de 60—70.000 anual cel puțin.

e) Inițierea unui registru de încasări pentru sumele necesare corului și personalului, constatându-se că statul numai poate achita salariile slujitorilor bisericești și readucerea cât mai neîntârziat a corului în biserică conform alinaiului D. și F. art. 38 din regulament. Idem a unui registru de valori permanente, pentru înregistrarea tuturor materialelor cumpărate și necesare bisericii cum și a obiectelor donate de credincioși care trebuiesc scoase din uz printr'un proces verbal constatator a Consiliului Parohial.

f) Suspendarea unchiului părintelui-paroh din calitatea de contabil, iar suma de lei 12.000 să se treacă la fondul corului. Postul de secretar să fie îndeplinit de primul cantor în conformitate cu art. 48 din regulament și fără onorariu.

Intr'un cuvânt toată averea să se administreze de epitropi sub controlul prealabil al președintelui și al consilierilor.

Nici o sumă să nu se mai cheltuiască până când nu este bine justificată cumpărătura, iar procesele verbale trebuie să decidă în prealabil conform art. 47 din regulamentul de organizare bisericească.

În cecece privește pentru sumele de milioane cheltuite în văzduh de părințele paroh, în 8 ani de zile, ele urmează să-i fie imputate după o minuțioasă și nepărtințioasă verificare din partea organelor de control și din care să facă parte și subsemnatul.

Nădăjduiesc în puterea Inalt Prea Sfinției Voastre că Veți aprecia și soluționa cât mai urgent aceste stări dăunătoare bisericii noastre, implorând Atotputernicului Dumnezeu să Vă dăruiască ani cât mai mulți de păstoria Bisericii noastre și în speranța, zic din toată inima **așa să ne ajute Dumnezeu**, cum fiecare dorește să trăiască și să păstreze avutul bisericești în această țară.

Al Inalt Prea Sfinției Voastre prea plecat și prea supus servitor,

Consilier de drept și Prim-cantor

(ss) PETRE POPESCU

Acestea le-am cerut; pentru aceste lucruri am dorit ancheta.

Acesta este Inalt Prea Sfinte Stăpâne, păcatul meu, aceasta este greșala pe care am făcut-o și pentru care, după cercetarea anchetei arhiepiscopale, prea cucernica judecată protopopească, a hotărât destituirea mea din postul de cântăreț, declarându-mă totdeodată, chiar în cuprinsul hotărârii, calomniator al preotului Marin Ionescu, care, la rândul său, este arătat ca absolut fără nici-o vină, iar toate pretențiunile mele ca absolut neîntemeiate.

Am arătat în acelaș timp că pe când averea bisericești „Cuibul cu Barză” se risipea, fără nici un folos pentru biserică, fiind sferterisită mai rău ca în codrii Vlăsiei, în schimb creștea averea preotului Marin Ionescu, care aproape în fiecare an își cumpăra câte o pereche de case în București.

Imobilele cumpărate de preotul Marin Ionescu în timpul acesta am spus că sunt :

Două imobile în Str. Barierei No. 5 și 7.

Un imobil în Str. Lânăriei No. 91.

Un imobil în Str. Ștefan Negulescu No. 12.

Un imobil în Str Pasteur No. 27 (Kostach: Negri) iar acum în ultimul timp în Calea Rahovei No. 228 pe numele soției.

În reclamațiile mele am arătat numerele actelor de cumpărare ale acestor imobile achiziționate de preotul Marin Ionescu ca paroh la „Cuibul cu Barză”. Faptul s'a arătat și în ziarul „Curentul” din 3 Sept. 1932, după ce d-l Pampil Șeicaru, directorul aceluia ziar a cercetat personal situația acestor imobile.

VIII.

Despre ancheta și judecata protopopească

Acesta este Inalt Prea Sfințite Stăpâne și lume bună adevărul, pe care nici ancheta arhiepiscopală, nici judecata protopopească nu l'au răsturnat și nu-l vor putea răsturna niciodată decât așa cum răstoarnă fariseii, minciinoșii și înșelătorii.

Fără ca să constate și să dovedască cum că, lucrurile ar sta altfel decât cum le-am spus și cum le spun eu, prea cucernica judecată protopopească cutează totuși să scrie și să hotărască, cum că preotul Marin Ionescu nu este vinovat de nimic din toate acestea și că totul n'ar fi decât invenții ale mele.

Eu nu am cuvinte și nu pot găsi expresiuni ca să judec cum cred eu că merită această judecată bisericească protopopească care înfruntă adevărul, răstoarnă dreptate, își bate joc de omenie și nu dă dovadă de nici un scrupul de conștiință, lipsind cu totul și frica de Dumnezeu și rușinea de oameni, la acești judecători cari judecă trăesc și sunt onorați în numele lui Isus Hristos Mântuitorul cel răstignit pe cruce.

Vă rog să mă ertați Inalt Prea Sfințite pentru aceste cuvinte și pentru aceste exclamări de durere și de revoltă eșite din profunzimile sufletului meu.

Să știți însă și să cunoască toată lumea că, sunt îndreptătit să scot accente și mai puternice, să spun cuvinte și mai tari împotriva acestor oameni care l'au luat în brațe pe preotul Marin Ionescu cel vinovat, strângându-mă de gât pe mine cel nevinovat.

Aceasta Inalt Prea Sfințite Stăpâne, am dreptul să o spun pentru că dâșii cu toții nu s'au mulțumit, precum se vede, numai să-l scape pe semenul lor preotul Marin Ionescu, vinovat, dat au căutat și au hotărât ca în schimb să mă omoare pe mine nevinovat și să mă îngroape pentru vecii vecilor în tot felul de păcate și de nelegiuiri, pe care eu nu le-am făcut dar care sunt opera lor criminală de oameni care nu caută adevărul și care vor să innăbuse dreptatea.

Preotului Marin Ionescu nu-i ajungea să scape și să se îndrepte de aci înaintea.

El avea nevoie ca pentru păcatele lui să mai fiu eu țap ispășitor și să mor eu în păcate chiar dacă nu le-am făcut. Iar pe ea cucernica anchetă și judecata protopopească s-au pretat la această faptă și păcătoasă și criminală.

Intr-adevăr Inalt Prea Sfințite Stăpâne s'a văzut din procesul verbal cum sunt acuzat de „tapte savarșite de parâmul Petre Popescu, destul de grave” și pe care judecata protopopească și le-a însușit cu totul.

Problema care se pune și trebuie rezolvată pe bază de adevăr și de dreptate este Inalt Prea Sfințite Stăpâne, din cauza aceasta împărțită în două părți.

Anume trebuie să se știe și să se constate în procesul acesta pe deoparte dacă este preotul Marin Ionescu așa de curat și de nevinovat cum îl proclamă hotărîrea protopopească și al doilea dacă sunt eu așa de păcătos și de vinovat de faptele pe care tot această hotărîre mi le pune în spate, atribuindu-mi-le ca pe un adevăr incontestabil.

Este preotul Marin Ionescu așa cum am zis eu, și sunt eu așa cum m'a descris sf. sa ?

Pentru niște oameni bisericești, judecători drepecți, conștienți de menirea lor, având suflet și fiind pătrunși de rolul creștinismului între oameni, acestea erau problemele pe care să le cerceteze și să le deslege oamenii lui Dumnezeu. Fiindcă, în loc să le deslege, judecata bisericească protopopească mai rău le-a încurcat, sunt nevoit Inalt Prea Sfințite Stăpâne să le pîn aici în scris ca să judecați Inalt Prea Sfinția Voastră și să judece toată lumea care va citi.

IX.

Adevărul asupra acuzațiilor ce mi s'au adus

Vedeți Vă rog Inalt Prea Sfințite Stăpâne că preotul Marin Ionescu în loc să-și justifice situația sa, sfinția sa a alergat la toate mijloacele ca să fiu doborât eu care ceream lumină.

Pentru aceasta a întrebuițat în cea mai mare parte răgazul de aproape trei luni pe care l'a avut dela 20 Februarie data reclamației mele către Sf. Arhiepiscopie și până la 9 Maiu data anchetei care i s'a făcut.

Ce calomnii și ce neadevăruri nu a căutat să insinueze și să acrediteze în acest timp preotul Marin Ionescu cu privire la mine ? ce provocațiuni nu mi-a făcut din toate punctele de vedere ?

M'a acuzat că trăesc în concubinaj, m'a acuzat de necinste, m'a acuzat că am fost dat afară din armată și dela Opera Română, de falsificarea certificatului Școalei de cântăreți, de tentativă de omor împotriva lui cu revolver. în sfântul altar, că scuipe în biserică, că beau vin și țuică la strană în timpul slujbei și că dorm înaintea sfintei mese în altar, că sunt excroc, că am bătut lumea în fața bi-

sericei, că sunt ne**bu**n, că a-și fi spus cuvinte injurioase la adresa episcopilor și consilierilor parohiali și chiar întregului cler că ași fi falsificat o factură pentru cumpărarea de cărți bisericești în 1930 de câteva sute de lei etc., etc.

Lucrurile acestea le-a pretins Pr. Marin Ionescu atât la ancheta arhiepiscopală, cât și la ancheta protopopească ca și la judecată, iar hotărîrea protopopească am văzut că, decide clar și precis că toate ar fi adevărate.

Aceleaș lucruri despre mine le spune preotul Marin Ionescu și prin foaia sfinției sale „Biserica Vie”, precum și oricui vrea să-l asculte, iar pe unii i-a făcut să mărturisească și dânsii cum că ar ști că sunt adevărate unele sau altele dintre aceste fapte.

Intrebarea care se pune acum este dacă într'adevăr aceste fapte care mi se impută și pe care preotul Marin Ionescu a isbutit să le treacă ca adevărate în hotărîrea protopopească, sunt sau nu sunt adevărate.

Așa să fie oare adevărul despre mine, cum îl pretinde preotul Marin Ionescu și cum vrea să-l consacre prea cucernica judecată protopopească ?

Hotărît Inalt Prea Sfințite Stăpâne că, dacă lucrurile ar fi așa, eu nu puteam să fiu decât destituit din postul de cântăreț chiar dacă părintele Marin Ionescu ar fi chiar și mai împovărat de răspunderi decât cum am arătat eu.

Prin urmare să fie bine înțeles că eu nu caut să scap pe baza că preotul Marin Ionescu este vinovat de cele ce i-am spus eu, dar nu mă las să fiu condamnat pe temeieri absolut neadevărate, pe închipuiri, înscenări și născociri.

Iată de ce mă văd nevoit Inalt Prea Sfințite Stăpâne să vorbesc și să lămuresc asupra tuturor faptelor ce mi se impută, pentru ca să vă convingeți și Inalt Prea Sfinția Voastră și să se convingă toată lumea, cu atât mai vârtos, de ce este cu preotul Marin Ionescu și cu prea cucernica judecată protopopească dintre mine și sfinția sa.

În foaia sa „Biserica Vie” din 1—15 Septembrie 1932, sub titlul „Inscenări, șantaj, bârfeli și destituire” preotul Marin Ionescu îmi aduce din nou toate acuzațiunile de mai sus, lăudând, cu sume la gură, judecata protopopească care m'a destituit și al cărei rezultat îl anunțase cu 5 zile mai înainte prin ziarul „Curentul”.

Intr'adevăr judecata protopopească s'a făcut la 6 Septembrie 1932, sentința s'a pronunțat la 10 Septembrie 1932, iar preotul Marin Ionescu a anunțat această sentință în ziarul „Curentul” înainte de a fi început judecata protopopească.

Acest lucru are el vre'o însemnătate în fața Inalt Prea Sfinției Voastre, și este el menit să aducă încredere și prestigiu pentru judecata potopopească ?

X.

Reclamațiunea preotului Marin Ionescu împotriva mea la parchet

Înainte de a intra în fondul lucrurilor, în cercetarea faptelor, trebuie să spun că preotul Marin Ionescu m'a reclamat pentru aceleași lucruri și la poliție și parchet.

Transcriu aici, ca pe un act pe care merită să-l cunoască toți, declarațiunea făcută împotriva mea, la parchet, de preotul Marin Ionescu și care sună astfel :

21 Aprilie 1932

DECLARAȚIUNE

„Subsemnatul Pr. Dr. Marin Ionescu, parohul bisericii „Sf. Ștefan Cuibu cu barză”, domiciliat în str. Știrbei Vodă No. 99 cu privire la Petre Popescu a căruia destituire din postul de cântăreț ne-am văzut siliți a cere, avem de declarat următoarele:

„Om mincinos, lăudăros și arogant! Gata oricând de a se crede mare, bogat și om cu influență! Nu și-a plătit niciodată impozitele decât cu recipise false, cum se dovedește din declarația agentului fiscal Gh. Nutescu, Percepția 18, unde s'au făcut diferitele cercetări. Totdeauna irascibil și agresiv. Gălceviitor certându-se cu personalul bisericesc și risipind totdeauna amenințări la adresa orcu.

Boala de a se crede om mare o dovedim cu următoarele copii de pe declarațiile martorilor, luate de noi dela Parchetul din Pitești, de unde se vede că un frate al lui, fost notar în comuna Dobrogea a fost depus la penitenciarul local ca șef de bandă de tâlhari, prilej cu care el a plecat din București și s'a dat acolo drept procuror general și i'a intimidat pe martori, încercând să obțină dela ei o schimbare de declarații cu privire la complicitatea fratelui său notar în spargerile și jafurile făcute în comuna Dobrogea.

Lucrurile s'au petrecut în vara trecută a anului 1931, și se poate vedea din trei copii legalizate și garantate de noi, după declarațiile a trei martori și paznici oficiali, pe care le anexăm.

Lipsind dela serviciu spre a-și vedea de negustorie, am încercat să-l convingem a-și căuta de datorie. Totul a fost în zadar.

A început să se dedea la fel de fel de acte de rebeliune, de agitațiune printre enoriași, de insinuațiuni necuviincioase la ziare, de amenințări cu moartea la adresa mea ca paroh.

M'a acuzat în mijlocul credincioșilor în absența mea că am furat 8.000.000 (opt milioane) dela biserică, că am făcut 70 kgr. săpun din undelemn etc.

Pe un frate al lui preot, Pr. Victor T. Popescu din comuna Leșile, județul Ilfov l-a împușcat cu revolverul la mâna dreaptă — ceea ce dovedește o violență care ese din normal.

A fost plutonier în armată și nu știm de ce a plecat și cum a plecat.

A fost ajutor de casier la Opera Română și nu se știe de ce a părăsit și acel serviciu.

Venit la noi, nu dă dovezi de om de disciplină, ci totdeauna dezordonat.

Măncă fructe la strană sau merge și bea vin în altar în văzul credincioșilor, și în timpul serviciului divin.

M'a amenințat cu revolverul în Altar. Față de d-l episcop Const. Dițescu a spus, că într-o bună zi preotul va ieși cu capul roșit de sânge din Altar în mijlocul credincioșilor.

Avem nenumărate plângeri de la oamenii cărora le datorează bani și refuză să-și plătească datoriile.

Iată ce ne îndrăznește să fim îngrijorați și să cerem autorităților măsuri de pază împotriva unui om care nu cunoaște limită în *curajul lui nebun și dezichilibrat*.

Nu putem admite să fim torturați de un om, care nici prin trecut, nici prin prezent nu dovedește respect către instituțiuni și către slujitorii publici ai instituțiilor, punându-ne chiar viața în primejdie.

Actele sale de turburarea credincioșilor și a preotului precum și a celorlalți servitori ai altarului în chiar fața poporului și în timpul serviciului divin trebuie să dea de gândit orăcărui om chemat să păzească viața oamenilor și liniștea unei enorii, care nu e cu nimic vinovată să suporte actele disperate ale unui bolnav.

(ss) Preot Paroh. Dr. M. IONESCU
Strada Știrbei Vodă No. 99

Declarațiunea aceasta a preotului Marin Ionescu împotriva mea, am reprodus-o aici în întregime pentru că, pe deoparte, din ea se vede clar ce fel de om este preotul Marin Ionescu și cum se exprimă sfinția sa despre mine; iar pe de altă parte vreau să fie cunoscută pentru că după cercetările parchetului a rămas, ca eu să mă judec cu preotul Marin Ionescu numai cu privire la faptul de calomnie față de cele spuse prin reclamațiile mele. „**Au fost clasate însă cu privire la amenințarea reclamată, în lipsă de dovezi, cum și cu privire la reclamațiunea de turburare a exercițiului cultului parohiei Bisericeii „Cuibului cu Barză” din București în lipsă de elemente penale**”.

Aceasta este hotărârea parchetului Tribunalului Ilfov, cum se constată din certificatul No. 74498 din 31 August 1932 și din dosarul aceluși Parchet No. 16002/1932.

Prin urmare parchetul de Ilfov cercetând acuzațiunile preotului Marin Ionescu împotriva mea le-a găsit pe toate neîntemeiate și a dat ordonanță de clasare atât cu privire la amenințările ce pretinde că i le-ași fi făcut, cât și cu privire la turburările și întâmplările din biserică, ceia ce însă nu împiedică pe prea cucernica judecată protopopească ca ea să hotărască contrariul și să mă declare vinovată de toate acestea.

Care dintre cele două hotărâri să fie adevărată? Mi-a făcut mie cumva vre-o părtinire parchetul de Ilfov când a clasat afacerea, că l-ași fi amenințat și că ași fi turburat serviciul divin?

Din contră, parchetul de Ilfov, a lucrat numai pe bază de probe și de legalitate, din care cauză a dispus să mă judece pentru calomnie față de cele ce am cerut prin reclamațiile mele.

Cu certificatul Tribunalului Argeş Secţia I-a No. 33626 din 2 Septembrie 1932, s'a dovedit neadevarurile afirmate de Preotul Marin Ionescu despre fratele meu notar C. Popescu când l'a făcut şef de bandă.

Acelaş lucru constată şi certificatul Primăriei Bascov, jud. Argeş No. 2/10 din 1 Septembrie 1932. Reproduc aci mai jos aceste certificate :

GREFA TRIBUNALULUI ARGES

Secţia I

CERTIFICAT

Subscrisul grefier observând lucrările din dosarul acestui Tribunal No. 638/932 certific că în procesul de furt în care a fost inculpat Ion Gh. Scarlat zis Nică Ţărel din comunal Barleşti acest judeţ deşi înaintea primelor cercetări fusese introdus de către acesta între alţi şi Costică Popescu,, Notarul comunei Dobroogstea, însă în urma cercetărilor făcute înaintea Cabinetului de Instrucţie local constatându-se că inculpatul Costică Popescu nu are nici un amestec în această afacere, prin rechizitoriul Parchetului a fost trimis în judecată numai inculpatul Ion Gh. Scarlat în baza art. 310 al. II comb. cu 40 cod penal înaintea Judecătoriei rurale Piteşti care prin cartea de judecată penală No. 146 din 1 Februarie 1932 constatând că numai dintr'o eroare a grefei a fost citat şi inculpatul Costică Popescu l-a achitat pe acesta de ori ce penalitate condamnând pe adevăratul inculpat Ion Gh. Scarlat.

Pentru care am dat prezentul certificat.

1932 Sept. 2

No. 33626

PRIMARIA COMUNEI BASCOV DIN PLASA UDA JUD. ARGES

CERTIFICAT

Noi Marin Stăncuţ preşedintele comisiei interimare al comunei Bascov din plasa Uda, judeţul Argeş. Certificăm că toate acuzaţiunile aduse D-lui Costică Popescu fostul notar al comunei Dobroogstea făcându-l şef de bandă, au fost născociri calomnioase pomite de la răuvoitorii sus numitului notar care nu s'a putut dovedi cu nimic nici înaintea instanţelor judecătoreşti, rămânând D-l C. Popescu ca şi înainte curat în faţa societăţii până în prezent.

Pentru care am eliberat acest certificat conform cererii ce ni s'a făcut.

Preşedinte M. STANCUT

Nu este aici locul să mă ocup şi să arăt cum preotul Marin Ionescu a înscenat chiar el în 1931 împotriva fratelui meu notarul C. T. Popescu aceste infernale calomnii, aceste mizerabile şi criminale cabale, în care vroia să mă vâre şi pe mine, prin interpuşii lui din judeţul său natal. La vreme voi arăta însă adevărul întreg în toată grozăvia lui, când voi arăta şi ce urzeşte acum împotriva celuialt frate al meu, preotul Victor T. Popescu, finul sfinţiei sale. Faţă de grozăvia faptelor va trebui să stea soarele în loc ca să se

mire de ce se petrece pe pământ în biserica noastră din cauza unui preot cum este Dr. Marin Ionescu dela „Cuibu cu Barză”.

Prin urmare preotul Marin Ionescu este calomniator al meu și al fratelui meu, iar nu eu al sfinției sale.

Tot așa cu privire la acuzația că ași fi împușcat cu revolverul pe alt frate al meu s'a produs declarații originale din care se vede că nimic nu este adevărat și că din contra tocmai preotul Marin Ionescu căuta să bage zăzani prin intrigă și înscenare. Față de astfel de lucruri ce putea face parchetul decât să claseze reclamația preotului Marin Ionescu ?

Cu privire la acuzația ce-mi aduce ca plutonier în armată reprodus aici Certificatul No. 2056 din 14 August 1922 la eliberarea mea și care sună astfel :

ATELIERUL CENTRAL DE CONFECȚII AL ARMATEI

CERTIFICAT

No. 2056 din 14 August 1922

Noi, Căpitan Hrisafi Nicolae, Directorul Atelierului Central de Confecții al Armatei, certificăm că Subofițerul de Administrație Popescu Petre a făcut serviciul la acest stabiliment dela data de 8 Februarie 1920, până la 15 August 1922, dată când a fost trecut în elementul corespunzător, aceasta conform ordinului M. R. Dir. Personalului No. 19045 din 14 August 1922.

Pe timpul arătat mai sus, susnumitul subofițer, a făcut serviciul ca ajutor al ofițerului cu aprovizionarea, al contabilului în bani și al șefului biroului de control, de care servicii s'a lichidat în mod elogios ne lăsând nimic de dorit.

Este un bun contabil, posedă cunoștințele frumoase și i-se poate încredința orice serviciu fie el cât de important.

Drept care i-am eliberat prezentul certificat în urma cererii sale înregistrată la No. din 14 August 1922.

Directorul Atel. Central de Confecție al Armatei
(ss) CAPIT. N. HRISAFI

Și la „Opera Română” am fost tot așa de cinstit și de capabil ca și la armată eliberându-mi-se certificatul din Oct. 1929. În cântăreție am fost apreciat la fel până când a început să mă conteste preotul Marin Ionescu pentru motivele pe care le-am arătat și care nu sunt altele decât ca, m'am opus ca să jefuiască și mai departe cu atâta nerușinare averea bisericească în folosul său personal.

Ca o dovadă public aici certificatul No. 39 din 18 Iulie 1932 al Parohiei „Buna Vestire” Greci din Pitești de Preotul Iconom I. Panțurescu, fost protoereu al județului Argeș :

PAROHIA BUNA VESTIRE GRECI DIN PITEȘTI

CERTIFICAT

Prin care se certifică de noi că D-l Petre T. Popescu, născut în com.

Dobrogostea jud. Argeș, actualmente domiciliat în București, a ocupat la această parohie postul de cantor al II dela 20 Sept. 1914—15 Oct. 1916, când a părăsit serviciul pentru a-și face stagiul militar, având în tot timpul cât a funcționat o frumoasă purtare și îndeplinindu-și atribuțiunile conștiincios, cu atât mai mult cu cât era înzestrat cu un talent deosebit în executarea cântărilor.

Drept care s'a liberat acest certificat,

Paroh Icon. I. PANȚURESCU

Mai reproduc aci încă două certificate unul provenind dela părintele Econom Stavrofor Vasile Predeanu, revizor Eparhial dela Curtea de Argeș, și altul dela părintele Mihail Chiriță distinsul Director al Seminarului Curtea de Argeș, fostul meu Profesor și bine-făcător,

Iată-le :

ADEVERINȚA

Subsemnatul Econ. V. Predeanu fost director al școlii de Cântăreți Bisericești a Sfintei Episcopii de Argeș, ce a funcționat la această Episcopie din 1910 până în 1916 înainte de război cum și după război, adeverez prin'aceasta că am avut ca elev pe D-l Petre Popescu care a terminat cursurile acestei școli cu deosebit succes fiind premiant și obținând diploma cu mare laudă.

Acest elev Petre T. Popescu din comuna Dobrogostea jud. Argeș, în tot timpul cât a frecventat cursurile școlii s'a distins prin'o purtare exemplară fiind un bun cântăreț.

Drept care i-am dat aceasta spre a-i servi la cele ce-i trebuiesc.

18 Iulie 1932

ECON. V. PREDEANU

Curtea de Argeș

ADEVERINȚA

Subsemnatul Preot Mih. I. Chiriță dela Catedrala Sf. Episcopii de Argeș, adeverez prin prezenta că Domnul Petre Popescu originar din comuna Dobrogostea jud. Argeș, în prezent în București, Str. Duiliu Zamfirescu No. 3, în timpul cât a urmat cursurile Școlii de Cântăreți a Sf. Episcopii de Argeș a fost un elev dintre cei mai buni ai Școlii — și ca studiu și ca purtare.

Subsemnatul în calitate de profesor al numitei școlii și maestru dirijor al corului Episcopal — atunci — am căutat ca pe elevi să-i îndrumez și să-i formez și în arta dirijoriei — pentru a putea forma și conduce coruri bisericesti mai ales. Domnul Popescu a fost unul dintre acei elevi care mai mult ca alții m'a înțeles, făcându-și o plăcută ocupațiune și dornic în a mă suplini chiar la conducerea corului episcopal atunci când lipseam.

Fiind un băiat sărac și neputându-se întreține în școală — care nu avea nici un internat — l'am luat acasă — dând dovadă în tot timpul de ascultare, muncitor și corect.

De atunci — după terminarea școlii — al cărei premiant întâi la diplo-

mă a fost — l-am mai întâlnit de câteva ori, și m'am bucurat, spunându-mi că este cântăreț și arătându-mi frumoasa gospodărie ce-o are în București și în Dobrogea.

2 Sept. 1932

PREOT MIH. I. CHIRIȚA

Prof. def. și Director al Seminarului
Curtea de Argeș

Din reproducerea acestor certificate se poate constata ce valoare are și acuzațiunea infamă ce mi-a adus preotul Marin Ionescu că mi-aș fi falsificat certificatul de studii dela școala de cântăreți din Curtea de Argeș, clasificându-mă eu singur întâiul. E adevărat că pe certificat am făcut această mențiune, care fusese omisă, dar am făcut-o pe răspunderea mea că exprimă adevărul și am făcut-o după sfatul preotului Marin Ionescu care mi-a cerut aceasta.

La infama acuzațiune că aș fi falsificat o factură cu suma și semnătura falsă arăt mai întâi că această factură privește niște cărți de muzică bisericească cumpărate pentru biserică dela D-l Profesor Ioan Popescu Pasere : iar suma nu este mai mare de câteva sute de lei.

Am cumpărat și am plătit cărțile prin însuși D-l Profesor Popescu-Pasere, după cum se constată din următoarea adeverință scrisă de D-sa :

ADEVERINȚA

Prin care subsemnatul declar că D-l Petre Popescu-Argeș, cântăreț la bis. Sf. Ștefan (Cuibu cu barză) din Capitală și-a procurat în 1930, de la subsemnatul cărțile de muzică bisericească: Liturghierul de strană, Catavaserul, Triodul, Penticostarul etc. al căror cost l-am primit eliberându-i și o notă de factură respectivă.

1932 Mai 11.

I. POP. PASAREA

str. Olimp. 6 Loco

Factura respectivă am dat-o preotului Marin Ionescu, descărcându-mă în fața d-sale de sumă — după prețul cărților.

Mai târziu Sf. sa mi-a spus că nu mai găsește factura. Ne-a cerut mie și celuilalt cântăreț să facem noi o factură că are nevoie urgentă de ea perzând-o pe cea pe care i-am dat-o eu.

Cântărețul al II-lea s'a și apucat s'o scrie, dar după primele cuvinte preotul Marin Ionescu a spus să o scriu eu pentru că scriu mai frumos, ceia ce am și făcut după dictarea sfinției sale.

Am trecut acolo suma și cărțile spuse de preotul Marin Ionescu și care se găsesc la biserică aduse de mine când îi predasem și factura cea reală.

Suma ce mi-a dictat preotul Marin Ionescu este cu ceva mai mare și pe baza aceasta sfinția sa voește să mă distrugă pe mine pentru ceia ce el însuși a săvârșit în interesul și în folosul său —

și poate că chiar de atunci cu intenția criminală pe care a exercitat-o acum.

Să fiu eu într'adevăr vinovat de această acuzație ce mi se aduce și pe care prea cucernica judecată protopopească o proclamă drept adevăr evanghelic? Să fi fost eu capabil de o astfel de apucătură și pentru o sumă care nu știu dacă atinge cifra de una sută lei? Să creadă și să propovăduiască aceasta preotul Marin Ionescu și judecata protopopească spre compromiterea lor veșnică, pentru că eu le opun acestor oameni, ușurei la judecată, fapte care dovedesc despre mine cu totul alt ceva, decât ce vor să susțină ei.

Fie-mi deci îngăduit pentru restabilirea adevărului împotriva unei judecăți protopopești și pentru apărarea mea de-o calomnie mizerabilă să reproduc și eu aci următoarele două declarațiuni oficiale, spre rușinea ponegritorilor mei și spre susținerea mea.

DECLARAȚIE

Subsemnatul Cegolea D-tru oficiant P. T. T. declar că în anul 1930 când eram casier la of. Buc. II Grivița și însărcinat cu vânzarea timbrelor la debitanți, într'una din zile s'a prezentat D-l Popescu Petre, pentru a ridica timbrele poștale necesare debitului Popescu Elena, fiind aglomerație, din eroare l-am dat timbre în valoare de lei 50.000 (cincizci mii) în loc ca să-i dau de 5000 (cinci mii) cât a fost comanda.

După două ore când am făcut verificarea, am constatat că îmi lipsește 45.000 (patru zeci și cinci mii), luând să controlez procesele verbale de timbrele vândute la debitanți, în acest moment, intră pe ușă D-l Popescu T. Petre, și îmi spune că i-am dat mai mult de cât a fost comanda cu 45.000 lei în timbre, înmânându-mi timbre poștale în valoare de 45.000 lei ce i-am dat mai mult din eroare.

Prin aceasta am constatat că D-sa este un om cinstit și nu caută să ducă pe cineva în eroare nici să se bucure sau să-și însușească drepturile altuia.

Semnez și susțin.

CEGOLFA D-TRU

Oficiant P. T. T. Direcția Regională Buc.

Văzut Diriginte București II. (ss) I. Andreescu.

DECLARAȚIE

Domnul Petre Popescu fiind furnizorul Ministerului Afacerilor Străine cu timbre și mărci poștale, mi-a dovedit cu destulă prisosință că este un om cinstit și de onoare și aceasta mi-a dovedit-o că prin anul 1929 mi-a adus suma de lei zece mii ca dată mai mult de subsemnatul, atunci când am plătit comanda de timbre și de care sumă subsemnatul încă nu știam că i-ași fi dat-o Domniei sale în plus, până când nu făceam verificarea casei.

Este deci un om cinstit și corect, merită să i se dea toată atenția cu atât mai mult, cu cât firea Domniei sale de om corect impune respectul și condescența omului de onoare în societate.

ARPAȘIANU

Cancelar, Ministerul Regal al Afacerilor Străine

În fața unor astfel de acte procurate dela persoane oficiale cu pecetiile și confirmările autorităților respective preotul Marin Ionescu crede că trebuie și că mă poate compromite cu infamii puse la cale de el pentru nu știu câte zeci de lei, căci eu nu mai știu exact cât este suma pe care mi-a dictat-o.

Să se felicite prea cucernica judecată protopopească ea singură, dacă mai poate, pentru ceia ce a făcut și cum a procedat în cazul meu cu privire la acest punct, iar eu mai reproduc aici următoarele declarațiuni :

DECLARAȚIUNE

D-l Petre Popescu prezentându-se în anul 1930 împreună cu soția D-sale pentru a încasa pensia și din eroare în loc să-i dau un fișic de 50 lei, i-am dat un fișic de 500, pe care Dsa mi l-a restituit.

12.8.932.

(ss) Casier Ad-tor M. MIHAILESCU
Administrația Financiară Ilfov

DECLARAȚIUNE

Subsemnatul Iancu D. Mihăilescu domiciliat în comuna Țigănești jud. Ilfov, declar prin aceasta că în anul 1927, am uitat pe țigheaua debitului de R. M. S. din Piața Victoriei al D-nei Elena Popescu un portmoneu cu suma de lei 1600 (una mie șase sute), și cu acte de valoare, pe care D-l Popescu Petre soțul debitei l-a predat secției 8-a poliție care mi l-a trimis acasă.

MIHAILESCU D. IANCU, Pensionar

XI.

Iarăși privitor la prea cucernica judecată protopopească față de mine

Dar dacă se întâmplă să nu fi putut da dovezile ace- tea de cinste și să nu-mi fi putut procura adevărurile ori mărturiile necesare, rămânea oare ca un adevăr stabilit și întărit bisericește, atât pentru lumea aceasta cât și pentru ceia ce va să vie, cum că eu Petre Popescu, sunt un falsificator pentru o sută sau două de lei ? O prea cucernici și prea cinstiți judecători protopopești, ce-ați zice oare și cum vi s'ar păreaa când vre-o hotărîre s'ar aplica și sfințiilor voastre acum pe meritate, iar nu pe nemeritate ca mie, o hotărîre de destituire ?! O asemenea hotărîre ar fi necesară să vie, pentru că trebuie și alții să învețe minte și să nu se mai joace cu ușurință cu onoarea, demnitatea și prestigiul celor nevinovați, oricine ar fi și oricât de umili ar fi ei.

În hotărîrea prea cucerniciilor Voastre de judecători drepti, sfinți și nepărtinitori mă scoateți și bătăuș, spunând textual „a bătut pe credincioși în fața bisericii”. Vai de sufletul meu prea cinstiți părinți că faceți una ca aceasta, când nu este adevărat. Pe care credincioși am bătut ? Când i-am bătut și cum îi cheamă ?

Aici este vorba Inalt Prea Sfințite Stăpâne și oameni buni de cazul unui copil al D-lui A. Perlea, căruia este drept mi-am permis să-i fac o observație pentru că mi luase bicicleta, fugise cu ea și mi-o deteriorase.

Adevărul se poate vedea din declarația părintelui copilului și pe care o reproduc aici :

Referitor la faptul petrecut acum câțiva ani și anume în incidentul ivit atunci între Dv. și fiul meu care vă luase bicicleta și probabil îi stricase ceva — numi amintesc ce anume, și aceasta după terminarea sfinteii slujbe, îi comunic că eu n'am văzut ca D-ta să fi lovit pe băiat, am auzit însă că l-ai admonestat — lucru ce am făcut și eu în calitate de părinte.

M'a surprins de ce mi s'a cerut o reclamație de părintele Ionescu contra D-tale, reclamațiune care față de cele de mai sus o consider nulă.

1932 Sept. 7.

A. PERLEA

Strada Maramureș 16 Loco

Pentru nimic în lume eu nu pot să cred că acest fapt, acest incident poate fi transformat în „bătaia credincioșilor în fața bisericei” decât de oameni cari n'au conștiință preoțească, cari n'au demnitate omenească și cari nu sunt slujitorii sinceri ai lui Dumnezeu și nu se conduc de principii de morală și de omenie.

Este desigur profund regretabil că în biserica noastră se găsesc oameni cari în situația lor de judecători bisericești să se preteze la unele ca acestea. Hotărârile lor însă în loc să fie ținute în seamă, ele trebuiesc întoarse pe dos și biciuite așa cum s'ar cuveni să fie tratați și autorii unor astfel de nelegiuiri.

S'ar părea cuiva poate aspre, exagerate, cuvintele de mai sus, exprimate despre fețe bisericești, atât de distinse și de apreciate în viața noastră ecleziastică. Mărturisesc însă că mie îmi pare rău că nu găsesc cuvinte și aprecieri și mai grele decât acestea, ca să învăț minte pe niște oameni cari în hotărârea lor bisericească spun bazaconia că am „amenințat cu bătaia și cu moartea pe preotul meu, că am sustras din colectele făcute în biserică, că am mâncat și băut băutura alcoolică în strană în timpul serviciului divin, că m'am culcat în altar înaintea sfinteii mese în timpul predicii, etc., etc., etc.

Așa să fie oare ?

Dar parchetul a constatat, precum am arătat, că lipsesc dovezile de a fi amenințat pe paroh, iar când acești prea onorați și prea cucernici judecători afirmă și hotărăsc lucruri care nu sunt adevărate oare nu sunt și eu îndreptățit să spun despre ei cele adevărate ? Judecată este aceasta pe care au făcut-o dânșii ? Dreptate este cea ce proclamă prea cucerniciile lor ?

Cum să le răspund și ce să le spun despre hotărârea lor bazată pe minciuni și pe născociri decât că, să le fie de cap o astfel de judecată și de dreptate în care se joacă prin minciuni și viclenii, cu viața și cu demnitatea omului. Eu nu pot acum decât să spun. că

este sfruntat neadevăr și infamă minciună ce hotărâsc acești prea cucernici că a-și fi băut în biserică și că m'ași fi culcat înaintea sfintei mese în altar.

Neadevărul pe care l-au hotărît dâșșii îl pot afirma, în sentință bisericească protopopească, numai niște oameni cari nu-și dau seama nici de cuvinte, nici de dreptate, nici de judecată, ci cred că își pot permite orice fără nici-o răspundere.

Mă mai condamnă prea cucernicii judecători protopopești și pentru că am „**adresat cuvinte injurioase episcopilor, consiliilor eparhiale și chiar întregului cler**”.

Cu ce se dovedește aceasta ?

Din faptul că eu am fost nevoit să arăt în calitatea și cu răspunderea mea oficială de consilier de drept parohial neregulele și abuzurile preotului Marin Ionescu și să constat că unii domni episcopi nu și-au făcut datoria de a-l împedeca pe preot să comită asemenea abuzuri, nu este drept să se tragă împotriva mea o concluzie ca cea mai de sus, și să dea hotărîre de destituire a mea motivată prin termeni ca cei de mai sus.

XII.

Nu eu, ci preotul Marin Ionescu insultă clerul și biserica

Dacă a fost și dacă este cineva vinovat de cuvinte injurioase la adresa întregului cler și a tot ce are biserica noastră, apoi acel om este tocmai preotul Marin Ionescu — pe care prea cucernicii îl scot totuși atât de imaculat.

Ca o dovadă despre aceasta reproduc aci următorul manifest tipărit și împărțit la congresul preoțesc din 1927, care manifest exprimă adevărul pe care îl poate constata oricine.

Iată manifestul :

„CINE INSULTA PREOȚIMEA DE MIR?!”

În foaia „Glasul Monahilor No. 89—96 1927 Octombrie 2, se găsește scris de Pr. Dr. profesor Marin Ionescu articolul de fond intitulat „Criza de autoritate și politică în Biserică”.

În acest articol, fără nici o rușine, Pr. Doctor scrie astfel la adresa preoțimei :

„Răutatea și perversitatea par a fi cu totul monopolizate de către leviții lui Hristos — încât ai fi ispășit să te gândești numai decât la înființarea unui seminar teologic în care să nu se primească decât acele elemente care ar putea să-ți faci dovadă că n'au avut nici un preot în familie nici după mamă, nici după tată — poate că numai așa s'ar stărpi spiritul strâmt de castă și perversitatea acumulată, concentrată și moștenită” ATAT DE RAI SUNT PREOȚII!

Mai departe în acelaș articol zice:

„Robinetul ignoranței lor crase pătorește într'una aceleași fraze sterpe și cuvinte înveninate de acuzări și incriminări deșarte”.

Bietul doctor. . . singur el este învățat. Incolo toți preoții sunt ignoraanți...

Mai departe zice că: „Evanghelia e complect necunoscută iar cunoașterea și meditațiunea ei este considerată ca protestantism și adventism!”

„Postul e o minciună, iar cultul divin se săvârșește în chip mecanic și cu mare silă!”

Iată cum cugetă despre preoți cei pretinși învățați și amatori de catedre universitare”.

În numărul 130 anul V de Duminecă 17 Iunie 1928 tot în „Glasul Monahilor” preotul Marin Ionescu scrie: „Inaltele fețe bisericesti, din clerul superior, uitându-și misiunea lor divină, copleșiți de ideea banului, de inavuțire, de satisfacerea poftelor pământești și-au uitat rolul. S’au amestecat în vulg și în urgiile lui, părăsind demnitatea sfântă de conducător a sufletelor rătăcite. Cum poate turma să mai urmeze perceptele, când povățuitorii au devenit ei însăși făptuitorii. Țară sfântă, ce de nenorociri s’a abătut asupra capului tău”.

În acelaș număr preotul Marin Ionescu mai scrie cuvinte ca acestea la adresa bisericii noastre: „Dumnezeul nostru ignorează toate păcătoșile omenești, le iartă, le uită; însă ceia ce mă mănănește până la disperare este faptul că Dumnezeuul nostru este cu desăvârșire Neputincios în fața păcătoșilor încăpățânați și răi”.

Tot în Glasul Monahilor No. 136 din 19 August 1928, preotul Dr. Marin C. Ionescu scrie: „Astăzi Prea sfințiii noștri Episcopi nu mai es din mănăstire, ci din ciuburile politice și ca atare ei nu mai sunt aleșii lui Dumnezeu... Preoții vădavi prin deces sau prin divorț... au solicitat și nu rare ori au supra licitat în chip fanariotic episcopatele, oferind politicianilor pe lângă arginții lui Iuda libertinajul unei vieți și al unei concepțiuni lumene... vom pune mâna nu pe biciul mănecii lui Isus, pentru alungarea negustorilor din temple, ci pe SCORPIOANELE LUI ROBOAM, până ce vom evacua tindele bisericilor de civili neînțelegători, orgolioși, zavisnici și pătimiși — Ajută-ne Doamne!

(ss) Pr. Dr. MARIN C. IONESCU
Biserica „Cuibul cu Barză”

Intr’o broșură intitulată „BISERICA NOASTRA PE PRAGUL ANULUI 1931” preotul Dr. Marin Ionescu sub pretext că „face un scurt bilanț al greșelilor noastre din cursul anului 1930” scrie că în biserica noastră situația ar fi următoarea: „In cadrul administrației: incapacitate, intrigărie și incorectitudine; în cadrul cultural: băjbătială și sărăcie; în cadrul economic: risipă și inegalitate; în cadrul organizării colective a corpului preoțesc: pospăială, politicianism și poticneală”.

Lucruri de natura aceasta ași putea să reproduc din cele tipărit de preotul Marin Ionescu în „Glasul Monahilor”, în „Biserica Vie” etc., cu sutele și cu miile, unele mai compromițătoare și mai grave decât altele.

Exemplele citate însă, sunt suficiente, căci din ele se constată

că anume nu eu, dar tocmai preotul Marin Ionescu este cel care a adresat cuvinte injurioase bisericii noastre, preoților, Episcopilor, credincioșilor civii și chiar lui Dumnezeu.

Ei bine Inalt Prea Sfințite Stăpâne și lume bună, nu este oare o adevărată nelegiuire pe care o săvârșește prea cucernica judecată protopopească când mă acuză și mă condamnă pe mine pentru fapte pe care eu nu le-am săvârșit dar pe care zilnic le-a făcut în văzul tuturor tocmai preotul Marin Ionescu, pe care această judecată îl declară totuși curat și nevinovat ?!

XIII.

Pedeapsa ce se cuvine judecătorilor nedrepti

Eu admit că într'adevăr ași fi nelegiuit și vrednic de destituire dacă ași fi săvârșit faptele acestea care mi s'au pus în spate. Dar întreb însă ce trebuie să spun când niște persoane bisericesti sub pretext că fac judecată îmi pun în spate lucruri care nu sunt adevărate și cu care mă încarcă pe nedrept ?! Cine încarcă pe altul de lucruri care nu sunt adevărate se face el vrednic de pedeapsa ce s'ar cuveni celui dintâiu, dacă faptele ar fi adevărate. Acesta este principiul de dreptate dumnezeia: că și omenească stabilit în legiuirile noastre bisericesti. Cum rămâne deci acum situația unor judecători cari s'au pronunțat cu atâta ușurință fără să țina seamă de nici un act din cele câte am prezentat și făcând ei din alb negru și din negru alb ?! Dumnezeu nu-i va erta și Inalt Prea Sfinția Voastră și lumea întreagă îi va judeca, atât pentru pedeapsa ce li se cuvine lor, cât și mai ales ca de acum înainte să nu mai îndrăznească și alții să facă cum au făcut ei.

XIV.

De când am început a fi vinovat înaintea preotului Marin Ionescu și pentru ce. Cum a procedat și ce a făcut.

Pentru lămurirea deplină și necontroversată a adevărului despre nevinovăția mea față de toate punctele pentru care prea cucernica judecată protopopească mă condamnă cu destituirea este necesar să arăt aici că, pe lângă că parchetul de lîfov a găsit neîntemeiate reclamațiunile preotului Marin Ionescu, apoi și sfinția sa nu s'a plâns împotriva mea de nimic în timpul celor șapte ani decît din momentul în care am crezut că trebuie să intervin pentru apărarea intereselor bisericii. Să se cerceteze procesele verbale, să se cerceteze condicile, să se cerceteze statul meu personal la biserica „Cuibul cu Barză” și se va constata cu precizie matematică cum toate defectele și păcatele de care sunt acuzat încep să ia lîință abia în momentul din urmă, începând din 1930, când am pretins să se cumpere cărți de ritual, să se înființeze cor, să se cumpere vestimente bisericesti, etc.

Se poate întâmpla ca preotul Marin Ionescu să prezinte cuiva și vreun proces-verbal cu data mai veche împotriva mea, dar acest

lucru nu poate constitui decât vreun fals de al sf. sale pentru care a introdus procesele verbale de pe foi volante sau în diferite caete, pentru că în condică nu le mai putea trece cu datele ce-i trebuiau.

Acesta este doară rolul proceselor verbale de pe foi volante, despre care vorbește procesul verbal al anchetei arhiepiscopale și de care a făcut și face atâta uz preotul Marin Ionescu, fără să i se ceară nicio socoteală.

Precum am spus de atâtea ori, repet aici încă odată că singurul păcat al meu, singura vină pe care într'adevăr o am și nu o pot tăgădui este că în calitatea de consilier parohial am cerut și am stăruit, iar în cele din urmă chiar am reclamat, ca părintele Marin Ionescu să nu-și mai bată joc de biserică, și de averea ei. Eu am crezut însă că fac bine prin aceasta. Nu mi-am dat seama că în biserica noastră, acest lucru poate constitui un păcat de moarte care să mă piarză acoperindu-mă cu tot felul de alte păcate și ticăloșii pe care eu nu le-am făcut și de care nu am fost și nu sunt nici vinovat, nici capabil să le fac.

Păcatul, — pe care eu însă îl credeam virtute și datorie — de a denunța și stăvili neregulele ce săvârșea preotul Marin Ionescu la biserica „Cuibul cu Barză” s'a transformat cu concursul binevoitor al prea cucernicei judecăți protopopești, în tot felul de alte păcate zicându-i și calificându-l : calomnie, amenințare cu moartea preotului, bătae a credincioșilor în fața bisericii, băntură de vin și de țuică la strană și în altar, culcare în timpul predicii înaintea sfintei mese în altar, falsificare de acte, sustragere de bani din colecte, și toate celelalte blestemății pe care le arată sentința protopopească.

Oricât de mare o fi puterea și harul unor preoți slujitori și judecători cari precum se vede pot să schimbe apa în vin, purcelul fript în pește, păcatul în virtute, răul în bine, și vice-versa, cred Înalt Prea Sfințite Stăpâne că au trecut vremurile când se puteau permite unele ca acestea și când trecerea și importanța bisericii se întemeiau în fața poporului incult și pe unele ca acestea.

Asemenea apucături și procedee nu mai trebuiesc îngăduite astăzi, nici măcar în znoavele și anecdotele populare, ne cum în realitate.

A venit vremea ca de astăzi înainte în biserica noastră lucrurile să fie judecate după realitate, după adevăr și după dreptate, iar nu după cum îi convine unuia sau altuia orice titluri și demnități bisericesti ar fi parvenit acela să aibă.

După procedeul urmat eu trebuie să fiu încărcat de virtuți sau de păcate nu după faptele mele și după purtarea mea din realitate dar după cum văd sau nu văd, spun sau nu spun, mă ocup sau nu mă ocup, de ceia ce face din biserică preotul Marin Ionescu.

Credeți Înalt Prea Sfinția Voastră și crede lumea de astăzi că asemenea procedee și sisteme mai pot fi tolerate în biserica noastră? Aceasta ar fi desigur spre marea noastră rușine și spre o infinită pagubă morală și sufletească. Acestea ne pun mai pre jos decât pe triburile sălbatice retrograde cu religii păgânești și infe-

rioare. Iată pentru ce consider ca o datorie a mea nu numai atât să mă apăr pe mine, cât să apăr și biserica și societatea noastră de astfel de vremuri și întâmplări rușinoase și păgubitoare, care înjosesc preoția cea sfântă și fac necinste numelui nostru de creștin ortodox, de român și de om.

Ca să fie deplin justificate și îndreptățite spusele mele de mai sus, trebuie să Vă mai spun Inalte Prea Sfințite Stăpâne că preotul Marin Ionescu mi-a și declarat verde în față că, dacă nu-mi retrag reclamațiile împotriva lui el mă va acoperi de toate păcatele din lume și mă va distruge.

Mi-a dat cuvântul lui de onoare că în foarte scurt timp el va fi absolvit; iar eu voi fi destituit și încărcat de așa păcate ca să nu mă mai pot spăla în veac.

Mi-a spus că în biserica noastră, începând cu Inalt Prea Sfinția Voastră nu este nimeni care să îndrăznească a se lega de el și că păcatul va fi numai al meu când mă voi convinge de aceasta. Mi-a atras atențiunea asupra puterii și trecerei pe care sfinția sa o are în biserica noastră unde a ajuns cineva așa ca să fie trimis de biserică cu fondurile statului la Paris și la Berlin pentru diferite misiuni bisericesti.

Aflând de reclamația mea la Arhiepiscopie m'a somat deci să-mi aleg viața sau peirea și ca să scap mi-a impus să duc eu personal la Arhiepiscopie raportul sf. sale în cuprinderea următoare:

PAROHIA SF. ȘTEFAN

„Cuibu cu barză”

No. 29

1932 Mart. 26

INALT PREA SFINȚITE STAPANE,

Cu adâncă smerenie sufletească Vă aducem la cunoștință că informațiunea inserată în ziarul „Universul” că enoriașii noștri cer vre-o anchetă forurilor superioare contra administrării acestei parohii este falsă.

În enorie sunt aprinse spiritele tocmai din cauza acestei informațiuni, care a avut doar darul să umbrească bunul nume al acestei enorii.

Dealtfel enoriașii s'au și plâns în scris ziarului cât și sfintei Kiriarhii, despre acest fapt.

Este dureros însă, că direcția n'a găsit până acum că e cazul să dea cuvenita desmințire, sau să facă cel puțin rectificarea impusă de împrejurări.

Este cu atât mai regretabil, cu cât directorul acestei gazete este și membru în adunarea eparhială ales și de enoriașii acestei parohii pe care găsește cu cale să-i jignească în mod gratuit, nedând nici o atențiune memoriului ce i-au înaintat.

Prea plecat și supus. Paroh.

DR. M. IONESCU

Precum se vede din acest raport preotul Marin Ionescu în loc să ceară anchetă ca un om corect, din contră protesta din toate puterile împotriva oricărei anchete și admoneșta arhiepiscopia și ziarul „Universul că nu desmint facerea de anchetă. M'a asigurat că dacă duc eu acest raport ca să mă vadă cei dela Arhiepiscopie toate vor fi bune și n'avem să ne mai temem de nimic.

Eu însă după ce m'am chibzuit cu mine însumi am crezut de cuviință să nu-mi încarc sufletul cu păcatele preotului Marin Ionescu și prin urmare nu am prezentat Arhiepiscopiei acest raport.

Acesta este al doilea punct însemnat de unde pornește prigoana preotului Marin Ionescu împotriva mea.

A treia zi, adică la 31 Martie a făcut raportul No. 32 împotriva mea fără ca eu să știu, iar Duminecă 3 Aprilie 1932 chemându-mă în altar m'ă întrebat de ce nu m'am dus la Arhiepiscopie și răspunzându-i că n'am putut, a început să țipe, a eșit afară din altar dând alarma și strigând: „Săriți! Cântărețul Popescu mă împușcă cu revolverul”. În biserică erau numai câteva femei, căci era de dimineață la cetirea psalmilor.

Eu am spus că nu este adevărat, că n'am nici un revolver, dar că eu l'am reclamat pe preotul Marin Ionescu pentru că mănâncă averea bisericii și am trecut la strană unde mi-am făcut datoria.

Parchetul a clasat afacerea aceasta pe care prea cucernica judecată protopopească a găsit-o totuși întemeiată, așa cum a înscenat-o preotul Marin Ionescu. Parchetul mă obligă numai să dovedesc că sunt adevărate afirmațiile ce am făcut în reclamațiile mele împotriva sf. sale, deschizând pentru aceasta acțiune publică ce se va judeca la Trib. Ilfov S. IV. Inscenarea cu omorul însă a fost găsită neintemeiată.

Odată cu această înscenare preotul Marin Ionescu, a pus la cale împotriva mea tot felul de alte înscenări la tot felul de autorități al căror rezultat l'am văzut însă consfințit numai prin hotărârea protopopească pe care o atac.

Multe din înscenări mi le-a făcut pe față însuși în persoană, iar altele mi le-a făcut pe cale de anonim sau prin interpuși. Reproduc aici în faximil o scrisoare a Preotului Marin Ionescu, către D-l consilier judecător Enescu fostul meu chiriaș, și din care se vede până unde a fost în stare să se coboare preotul Marin Ionescu.

Vedeți faximilul pe pagina următoare, 42.

De-acum înainte nu a rămas un om despre care preotul Marin Ionescu să știe că are a face cu mine la care să nu intrigheze împotriva mea cu minciunile și calomniile cele mai grozave ce se puteau născoci de o minte perversă și de un suflet înrăutățit și îndrăcit, așa cum se vede.

Intr'o zi D-l Inspector G-ral Frânculescu dela Poliția Capitalei întâlnindu-mă mi-a comunicat că, trecând pe la Percepția 18 fiscală din capitală a găsit acolo pe Preotul Marin Ionescu care cerceta rolurile mele reclamându-mă de falsuri și de sustrageri dela

plata impozitelor. Văzând pe D-l Inspector Frânculescu, preotul Marin Ionescu i-a atras atențiunea să facă o descindere inopinată la „tâlharul de Petre T. Popescu”. adică la mine căci v'a găsi

Domnule Judecător,
 Proprietarul S^{cu} P. Popescu este
 un excroac de meserie. Se
 folosește de numele Dⁿⁱ în toate
 excrocheriile în polite falsifică
 Nu-l mai ajutați, căci greșiți
 acuaric!
 Un excroac

1932 Aug. 4.

toată marfa furată dela debitele de tutun sparte de răi făcători pe care o pun în vânzare la chioșcul ce conduce soția mea și din vânzarea căreia mi-am făcut case de 7.000.000 lei.

Dau aci în faximil declarația D-lui Teodor Mităchescu fost.

vândător în chioșcul soției mele și pe care preotul Marin Ionescu l'a scos din minți și l-a făcut să fugă din serviciu cu suma de lei 9.000.

Declarație

Subsemnatul declar că pe la afunțul dinuș, Octombrie 1931
 într-o scrisoare adresată Parintelui Meșter Ionescu și mi-a spus
 că dl. Băpescu este un șulețuș căci la susținat cu o locomotivă
pe care o fucătușese și că să iau luna seama că nu o
pusese și pe mine cu garanția pe care am depus-o și ai
înțeles că să lihididaf afucătuș cu el -

Amintele acestea au fost spuse cu tăcuș și au fost și nuș
 pentru că nu se știe dl. Băpescu și are șapte copii ce au cu
 între dinuș
 înșurările aduce de Parintele dl. Băpescu nu știuș și
 știuș că sunt în realitate și cred că miș multă că dău și știuș
 nu știe aceste

Mitacheș Teodor

După ce mi-a dat această declarație numitul Teodor Mitacheșcu a căzut din nou în mrejele preotului Marin Ionescu însușindu-și o reclamație făcută de preotul Marin Ionescu împotriva mea către parchetul de Ilfov, reclamație însoțită de o serie de acte certificate și autentificate cu pecetia parohiei „Cuibul cu Barză” fără timbrele legale, de către preotul Marin Ionescu.

Reclamațiunea s'a dat în cercetarea și anchetarea Circonscripției polițienești a sectorului IV Verde, fiind însărcinat cu instrucțiunea D-1 Comisar șef Atanasie dela Prefectura Poliției Capitalei, iar eu am fost nevoit să dau următoarea declarație:

DECLARAȚIE

Subsemnatul, Petre T. Popescu de ani 36 român de profesiune cântăreț bisericesc, domiciliat în București, strada Duiliu Zamfirescu No. 3, cu privire la cele reclamate împotriva mea de d-l Teodor Mităchescu declar următoarele:

Reclamațiunea aceasta nu este altceva decât o înscenare a preotului Marin Ionescu, parohul Bisericii „Cuibul cu Barză” din București, care se servește de d-l Mităchescu ca instrument mai mult sau mai puțin conștient.

Faptul acesta se constată din felul cum este compusă reclamațiunea, cum și din actele anexate la ea.

Reclamațiunea este numai semnată de d-l Mităchescu dar scrisă de altcineva, adevărat de un nepot al sfinției sale, student în teologie și însoțită de acte și afirmațiuni provenite dela preotul Marin Ionescu, legalizate de el însuși cu sigiliul bisericii și fără timbrul legal.

Din cauza aceasta declar nevalabile aceste acte și cer să fie prezentate originalele.

Mai cer să fie chemat și confruntat cu mine preotul Marin Ionescu pentru ca contradictoriu să se poată stabili pe baza probelor ce voi aduce și a recunoașterii Sf. Sale cum că, toate cele ce mi se impută sunt absolut neîntemeiate și neadevărate.

Preotul Marin Ionescu mi-a urzit această cabală pentru că eu în calitatea mea de consilier parohial de drept am cerut ancheta asupra felului cum a administrat în mod necorect averea bisericii în timp de 7 ani de zile.

Este inexact că, am fost destituit, pentru că hotărârea este dată cu tot felul de vișii și cu drept de apel pe care l-am făcut în termen, și abia după judecata apelului se va putea constata dacă sunt sau nu destituit.

Cer ca odată cu preotul Marin Ionescu să fie chemat spre confruntare cu mine și reclamantul Mităchescu pentru ca să se stabilească care dintre acuzațiunile ce mi se aduc și le însușește sau nu.

În reclamațiunea de față asupra tuturor punctelor eu declar că sunt numai și numai neadevăruri și calomnii.

Prin urmare rog să fie citați și confrunțați cu mine atât preotul Marin Ionescu, cât și Mităchescu Teodor ca să dovedească ei cele ce afirmă față de mine, rămânând ca numai după ce dânsii și-au însușit acuzațiunile eu să le dovedesc ca neadevărate trăgându-i la răspundere ca pe niște calomnatori atât cu privire la falșul ce mi se impută, la căsătoria mea, la brevetul de R. M. S. al soției mele, cât și la carnetele de călătorie pe C. F. R.

Cer deci încă odată să se aducă acte originale sau legalizate conform legilor țării, să se aducă hotărâri definitive și fapte precise împotriva mea.

Rugându-vă să fixați termenul de confruntare cu sus numiții, ca să se vadă și de cine este scrisă petiția de față, totdeauna mai declar că, cu prilejul confruntărei, voi aduce toate dovezile necesare ca să se constate cum că toate sunt numai înscenări pătimase, lipsite de orice adevăr și de orice obiectivitate.

Cu acelaș prilej voi mai dovedi că atât preotul Marin Ionescu, cât și instrumentul Mităchescu de care se servește, sunt oameni certați cu morala și

cu justiția, capabili de toate delictele și inscenările, sancționați deja pentru cele mai vinovate și urâte fapte.

Aceasta-mi este declarația pe care o semnez propriu.

(ss) PETRE POPESCU

Apucăturile și metodele banditești și criminale de mai sus, ale preotului Marin Ionescu poate că nu ar fi atât de odioase și compromițătoare dacă ar exprima cel puțin măcar o parte de adevăr. Dar din nenorocire pentru acest om, care se întitulează preot, toate cele ce-mi impută, sunt numai neadevăruri și infamii create de imaginația lui perversă și bolnavă, după chipul și asemănarea sa. Astfel el mă acuză prin reclamația lui Mităchescu că trăesc în concubinaj ceace este un neadevăr pe care eu îl resping și-l dobor cu actele de stare civilă; mă acuză că fiind destituit din cântăreție ași călători, atât eu cât și soția mea, cu carnetele de reducere pe C. F. R. falșificate, vizate de fratele meu preotul Victor T. Popescu din comuna Creța-Leșile-Ilfov.

Mai întâiu, suspendarea mea este provizorie și atacată cu apel la care-mi dă drept legea, așa că ași putea călători cu reducerea legală fără să am nevoie de falș. Dar carnetele de C. F. R. atât al meu, cât și al soției mele sunt de față ca să se poată vedea și constata cum aiurează preotul Marin Ionescu, și instrumentul sfinției sale Teodor Mităchescu, punându-mi în spate un astfel de falș care mie nici prin minte nu mi-a trecut, mai ales că nici eu nici soția mea nici nu am călătorit cu trenul pe 1932.

Întreb acum dacă se poate măcar închipui o ființă mai blestemată, un suflet mai ticăloșit, o conștiință morală mai pierdută decât la această bestie cu chip de om, cu înfățișare de preot și cu pretențiune de apostol ?

Cu câteva zile mai înainte de această reclamație către parchet preotul Marin Ionescu, spre a mă face odios către d-l Doctor Deculescu de la Ministerul Muncei i-a trimis următoarea anonimă insultătoare la adresa d-sale și a mea ca din partea unor negustori. Ancheta făcută a constatat aberațiunile din această anonimă al cărei cuprins iată-l aici :

DOMNILE DOCTOR.

Ne jefuiți în fiecare zi cu doi excroci de meserie: Pr. Victor T. Popescu din Leșile-Ilfov și fratele lui, banditul Petre T. Popescu. Suntem negustori cinstiți și vă spunem deschis că acești sansari ne jefuesc ca în codru în numele d-voastră. Ultimul jefuit este patronul berăriei din piața Victoriei, adică vecinul lui Petre T. Popescu, care are chioșc de ziare în fața berăriei. A fost excrocat cu suma de 20.000 lei, pe care spune că vi i-a dat d-voastră ca să-i redescideți localul și să-i ștergeți amenda care se cuvenea statului. Deschideți ochii fiindcă noi negustorii jefuiți de bandiți ne vom plânga ziarelor și chiar M. S. Regelu.

Să nu glumiți pe socoteala noastră cu excrocii și cu lichelele, fiindcă noi nu vom răbda ca popii ci vom ști să ne apărăm de bandiții îmbrăcați în haine popești.

Știind că popa Victor T. Popescu a stors bugetul Prefecturii de Ilfov cu ajutorul d-voastră. Vreți să ne stoarcă și pe noi?

Până aici. Opriți-vă.

Negustorii jețuiți din Capitală

În urma altei anonime, cu alt conținut, tot acum câteva zile. Regia Monopolului a cerut brevetul soției mele și actul de căsătorie căci preotul Marin Ionescu anunța un mare falș, pretinzând că soția mea ar purta fără drept numele meu, nefiind căsătorită cu mine. După cercetările de rigoare, brevetul a fost înapoiat, după ce însă o lume întreagă fusese pusă în mișcare și frământată prin ticăloșia acestui nemernic fără pereche.

Ași putea să mai reproduc aci zeci de reclamațiuni și de înfamilii de felul acesta scrise de preotul Marin Ionescu, de fiii sau nepoții sfinției sale, ori de alte instrumente induse în eroare de sfinția sa, dar socotesc de prisos, pentru că chiar și din cele de până aicea Inalt Prea Sfinția Voastră, Vă puteți face o idee exactă, Inalt Prea sfințite Stăpâne, iar opinia publică v'a putea și ea aprecia cu ce balaur mă lupt, ce dihanie s'a năpustit asupra mea și a întregii mele familii, și ce monstru criminal hrănește biserica noastră.

Cred că din acestea reese clar și evident necesitatea constrângătoare ca să mă adresez în felul acesta prin broșura de față, atât către Inalt Prea Sfinția Voastră cât și către opinia publică.

Am nevoie pe deoparte să-mi apăr dreptatea călcată în picioare, iar pe de altă parte să pot informa zecile și sutele de autorități și de persoane particulare, unde mă văd prezentat de către preotul Marin Ionescu, ca excroc, bandit, șarlatan, falsificator, nebun, etc. etc.—, adică așa cum este tocmai preotul Dr. Marin Ionescu, care când mă reclamă și mă lucrează pe mine să descrie exact pe sfinția sa.

Să trăiți Inalt Prea Sfințite Stăpâne!

Am arătat și s'a văzut cum preotul Marin Ionescu, a pornit reclamațiuni de felul acesta împotriva mea la Ministerul de finanțe, la Administrația financiară, la Regia Monopolurilor Statului, la Percepție și ori unde credea că am eu cel mai mic interes, căutând să pornească pe toți împotriva mea. A căutat până și pe zidarii și lucrătorii care munciseră la casa mea, povătuindu-i că dacă mă reclamă la sfinția sa îi va ajuta să-și satisfacă orice pretenție.

În toate părțile rezultatele până acum au fost nule împotriva mea, pentru că adevărul a putut fi restabilit. Numai prea cucernica judecată protopopească avea să ajungă de pomână, scoțindu-mă pe mine vinovat de toate născocirile și imputările puse la cale de el.

Am mai primit îndată după aceea dela preotul Marin Ionescu,

și următorul ordin, din care se vede clar ce măsuri a mai luat împotriva mea și cum a crezut că poate proceda, fără frică de Dumnezeu și fără rușine de oameni :

PAROHIA SF. ȘTEFAN

„Cuibu cu barză”

No. 38

1932 Aprilie 8

STIMATE DOMN,

Imputernicit de Consiliul parohial prin hotărârea luată în ziua de 5 Aprilie a. c., care având în vedere intervențiunea ce am făcut pentru înlăturarea D-voastră d.n serviciu precum și agitațiunile și calomniile de stradă din fața bisericii la care v-ați dat, Duminică 3 Aprilie a. c.; am hotărât să ne lipsim de serviciile de cântăreț ale D-voastră până ce autoritatea superioară bisericească va decide fie înlăturarea fie menținerea D-voastră în acest post.

Binevoști deci a nu mai veni la biserică, înștiințându-vă totdeodată că am anunțat și Poliția Capitalei despre aceasta și despre faptul că ați amenințat cu moartea pe preotul paroh. În locul D-voastră ne vom servi în mod provizor de diverse persoane plătite de noi, *fără să vi se atingă salariul D-voastră*, pe care nici nu-l vom mai încasa cu începere dela 1 Aprilie până la clarificarea situației și până ce D-voastră nu veți înțelege să prezentați cancelariei parohiale pe lângă alte acte, recipisele de global, — pricină care ne împiedică a ne încasa salariile pe lunile din urmă.

Enoriașii acestei parohii au nevoie să-și prăsnuiască Paștele în liniște și sunt hotărâți să împiedice intrarea D-voastră în biserică până ce forurile superioare nu vor judeca atitudinile și faptele D-voastră, înțelegând ca în urmă să se supună toată lumea hotărârilor forurilor superioare.

Socotim că și D-voastră veți înțelege la fel.

Paroh, PR. M. IONESCU

XV.

Arhiepiscopia Bucureștilor prejudecă și asupra apelului meu
dela Consistoriul eparhial

Ca să se vadă perversitatea preotului Marin Ionescu față de mine și ușurința cu care au lucrat și organele administrative bisericești atât la protopopie cât și la arhiepiscopie reproduc aci ordinul sf. Mitropolii No. 9394 din 29 Oct. 1932 :

PROTOIERIEI CIRCONSCRIPTIA I BUCUREȘTI

La No. 1103 a. c. vi se face cunoscut spre cele de regulă că postul de cântăreț dela Biserica Sfântul Ștefan „Cuibu cu Barză” din Capitală a devenit vacant pe data sentinței de destituire 10 Sept. a. c. a cântărețului Popescu Petre.

De la 1 Aprilie a. c. de când nu a mai făcut serviciu, acest cântăreț și până la dat sentinței judecătorei protopopești, nu are drept să primească salariu ci se varsă la Stat.

Vicar (ss) PLATON CIOSU

Consilier referent, (ss) EC. ST. IORDANESCU

Se constată din acest act că, Preotul Marin Ionescu, ilegal mă pune în imposibilitate de a veni la biserică. Declarându-mi însă în scris că nu se va atinge de salariul meu, după aceea luă măsuri ca salariul să mi se verse la stat, pentru că nu mai fac serviciu, iar arhiepiscopia Buc. indusă în eroare aprobă acest lucru și totdeodată a declarat vacant postul meu de cântăreț dela biserică „Cuibul cu Barză” înainte de a se fi obținut o hotărâre definitivă care să îndreptățească lucrul acesta. Prejudecă deci asupra apelului introdus de mine conform legei și care are să se judece de consistorul eparhial. Cred Inalt Prea Sfinte că procedarea este turcească, ci nu creștinească și preoțească, constituind un abuz și o rușine pentru arhiepiscopie.

Cred că astfel de lucruri cari sunt numai nedreptăți, abuzuri și ilegalități, privind viața și demnitatea unui om nevinovat nu pot rămâne în picioare.

Impotriva acestor abuzuri și nelegiuri protestez cu atât mai mult cu cât bazat pe ele preotul Marin Ionescu caută să mă scoată și din viața socială compromițându-mă la toată lumea.

XVI

Pentru ce sunt nevoit să public broșura de față, adresându-mă Prea Fericitului Patriarh și opiniei publice.

Cu hotărârea Prea cucernicei judecăți protopopești, în mână, cu ordinele de destituirea și înlocuirea mea, cu motivarea și consfințirea bisericească a celor mai grele vini la adresa mea, preotul Marin Ionescu, umblă, din om în om și caută să îi pornească impotriva mea spre a mă distruge ca pe un element periculos dovădind aceasta cu patalamaua judecăței protopopești și cu ordinul arhiepiscopal arătat mai sus.

În fața acestei situațiuni desperate, nu-mi rămâne Inalt Prea Sfinte Stăpâne, deocamdată alt mijloc de scăpare decât să mă adresez Inalt Prea Sfinției Voastre în mod public pentru ca și Inalt Prea Sfinția Voastră și lumea în care trăesc și de care depind să fie în cunoștință de cauză, preveniți de cele ce se petrece.

A mă adresa numai Inalt Prea Sfinției Voastre pe cale lipsită de publicitate nu mai cred eficace după cele ce s'au întâmplat.

Întâi este imposibil să ajung la Inalt Prea Sfinția Voastră, iar al doilea pe organele administrative de sub Inalt Prea Sfinția Voastră după cele ce au făcut până acum, nu le mai înțeleg și îmi lipssește încrederea în ele până când le voi vedea că sunt în stare

să facă operă de dreptate față de Preotul Marin Ionescu și fața de mine.

Imi lipsește încrederea în aceste organe pentru că am văzut lucruri pe care mintea mea nu le poate nici pricepe nici admite. Într'adevăr Inalt Prea Sfințite Stăpâne, am arătate într'una din declarațiile mele cum tratează Preotul Marin Ionescu, toată administrația bisericească prin publicitate și cum o compromite, făcându-o de rūsul lumii, fără ca cineva să îndrāsneacă să ia vre-o măsură pentru restabilirea autorității și dreptăței.

Am arătat în reclamațiunea mea ce scrie preotul Marin Ionescu în Biserica Vie No. 5/931 și No. 3, și 4 din 1932, lucruri pe care îmi îngădui să Vi-le pun din nou sub ochi ca să le apreciați precum se cuvine, văzând în ce țară și în ce biserică trăim și pe ce lume ne găsim.

Despre protoierei, preotul Marin Ionescu scrie :

„Dăjdii peste dăjdii: unele cerute de Protopop, altele de D-na protopopită i s'au și scăzut dejă din salariul preotului c'opârțit și lăsat cu samovoincie în restanță de către guvernul de pomină al D-lui Maniu! Predicatorii mireni, mișună parohia, cu ordine și delegații semnate de serviciul incultural al sf. Patriarhii și peste voința lui slabă înjghebează sâmburele asociației „Patriarhului Miron” care procedează la inventarierea sufletelor „veritabil ortodoxe”. Biletele de botez nu mai au valoare! Cine să închină steagului lui Teofil Ionescu și colaborează la Glasul Monahilor este ortodox, cine nu, este eretic... Frați Preoți strigați din rășputeri și nu mai plătiți nimic protopopilor... îndrāsniți odată... Ziceți ca protopopul dacă vă e teamă, da ei, dar va trebui să faceți să scripăn odată de zărăfia și de plocoanele bizantine!.. Rușinați odată pe găinari — ori cine ar fi ei”! ss) Pr. Marin C. Ionescu.

Despre adunarea eparhială preotul Marin Ionescu v'am arătat că scrie : „Fie care a devenit ortodox peste noapte! Fie care a devenit mădular frecvent al ortodoxiei în chip subit! Toți adepții ateismului modern s'au investmântat în sdrênțuroasele strae patriarhale ale ortodoxismului străbun. Toți imbogățiții peste noapte, au început să miroase a tămâie și a filantropie de bălcu!.. Prezentați în alegeri s'au bizuit nu pe meritele lor personale, ci pe abilitățile neobosiților noștri protoerei anchilozați în scaunele inamovibilităței eclesiastice. Cartelul acesta necurat și ocult s'a descoperit în fața rezultatelor deochiate a voturilor eșite din urnile adunării: PROTOPOPI, PROTOPOPI ȘI NUMAI PROTOPOPI”.

(ss) Pr. Marin C. Ionescu.

Când după ce am cetit acestea, văd totuși că părintele protopop și judecata protopopească mă condamną tot pe mine că insult clerul și pe consilierii parohiali declarând în acelaș timp de absolut nevinovat pe preotul Marin Ionescu, mă întreb Inalt Prea sfințite Stăpâne cum să mai am încredere că o să găsească dreptate.

bună credință și cinste sufletească la astfel de oameni mai ales când văd și prejudecata arhiepiscopală scrisă. Este nevoie Înalt Prea Sfințite Stăpâne să luați măsuri strașnice și urgente pentru că vedeam că s'a stricat sarea și s'a întunecat lumina parantului.

XVII.

Cum la ancheta și judecata protopopească nu s'a ținut seama de
recuzarea ce am făcut.

Pe mine aceste lucruri m'au făcut să contest înscris ancheta părintelui Protoereu Vintilescu pe care l'am recuzat precum se vede din reclamație. Aceasta însă nu l-a împiedicat pe cuc, protoereu Vintilescu să facă ancheta chiar în lipsa mea și să creadă că poate consfinți enormitățile și neadevărurile pe care mi le-au pus în spate, — cu inimă atât de ușoară și fără să stea măcar un pic la îndoială.

Nădăjduesc că atunci când aceștia îmi pun mie în spate fapte neadevărate, mi se va erta dacă la rândul meu, în legitimă apărare, le arăt și eu faptele lor adevărate de oameni cu tot...l pierduți sufletește, nevrednici de creștinism și de preoția lui Hristos!

Rușine să le fie, în veac de fapta lor!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

XVIII.

Noi dovezi despre vinovăția preotului Marin Ionescu și despre
ușurința judecăței protopopești.

Înalt Prea Sfințite Stăpâne!

Îmi dau seama de fiecare cuvânt pe care l'am strigat în această plângere către Înalt Prea Sfinția Voastră și către publicul cititor. Sunt adânc pătruns de însemnătatea și de gravitatea celor ce am expus până aici, atât despre preotul Marin Ionescu, cât și despre ancheta arhiepiscopală și judecata protopopească!

Tot ce-am spus și am desvoltat se bazează însă numai pe ființă de adevăr, pe dreptate, pe logică, pe bun simț și pe legalitate. Prin urmare ași putea încheia aici, punând punct și cerând dreptate dela Înalt Prea Sfinția Voastră care nu se poate să nu țineți seama de adevăr, de dreptate, de bun simț, de logică și de legalitate.

Nu se poate ca Înalt Prea Sfinția Voastră care prin grația lui Dumnezeu și prin voința națiunii, sunteți șeful suprem al Bisericei Noastre să treceți cu nepăsare peste niște întâmplări ca cele de mai sus cari lovesc și distrug viața și credința.

Fiindcă însă preotul Marin Ionescu dela biserica „Caibul cu Barză” a ajuns în biserica noastră la o ascendență și considerațiune de primul ordin, în cât preoțimea l'a ales și l'a trimis ca re-

presentat al ei în adunarea eparhială, iar Înalt Prea Sfinția Voastră l'ați cinstit cu brâul roșu și cu bederniță, recunosc că este greu să fie luate ca adevărate și crezute fără îndoială lucrurile spuse de mine chiar documentate cu probele ce am adus mai sus.

Iată pentru ce este necesar să insist și mai departe asupra cazului aducând în sprijinul susținerii mele acte și fapte cari privesc și lămuresc desăvârșit personalitatea și moralitatea preotului Marin Ionescu.

În acest scop reproduc aici, după ziarul „Crucea” No. 16 din 1 Octombrie 1925 raportul anchetei făcute de Economistul Constantin Nazarie Profesor Universitar și Directorul Internatului Teologic asupra activității Preotului Marin Ionescu, ca spiritual la seminarul Central din București :

DOMNULE MINISTRU.

„Potrivit însărcinării ce ați binevoit a-mi da cu ordinul No. 103896/920, am anchetat la Seminarul Central din București, mai întâi actele și activitatea Preotului Marin Ionescu, spiritual la numitul Seminar. Am procedat în acest fel întrucât Sfinția Sa este suspendat și am crezut, că este și în interesul Sfinției Sale și al Școlii ca astfel de stare să nu dăinuiască fiind păgubitoare și Sfinției Sale și Instituției.

„Din actele trimise de D-voastră mi-am format convingerea că Sfinția Sa este învinuit de următoarele fapte și acte:

„a) Că amestecă pe elevi în chestiuni de care ar trebui feriți, povățuindu-i a face acte și demersuri contrare intereselor școlii.

„b) Că pătăbește autoritatea morală a școlii.

„c) Că a scris semnând în ziar, articole de denigrare a instituției.

„d) Că a luat mită de la elevi.

„e) și în fine că a amenința: pe elevii care au făcut anumite declarațiuni la cercetări. Acuzațiunile de mai sus au fost comunicate Părintelui Marin Ionescu la vreme, precum și părților interesate în cauză.

„Cercetarea s'a început în ziua de 15 Noembrie a. c. și a continuat în zilele de 17, 18, 19, 20, 22, 23, 24, 25, 26, 29 și 30 Noembrie a. c. și în zilele de 3, 6, 7 și 9 Decembrie a. c.

„CE DECLARA INSUȘI PREOTUL MARIN IONESCU

„Din propria declarațiune a părintelui Marin Ionescu făcută sub iscălitură și consemnată în procesul verbal No. 15 din ședința dela 7 Decembrie a. c. se constată că Sfinția sa preconizează mijloace nelegale, dacă nu poate reuși pe cale pașnică, că a scris articole la ziare, că a îndemnat pe elevi să dea declarație la mână, deasemenea că a îndemnat pe elevi să reclame Ministerului în mod verbal. Asemenea afirmațiuni sub propria iscălitură sunt suficiente pentru a descalifica pe un spiritual al cărui rol într-o școală bisericească, este rolul duhovnicului creștin în societate, luată în mare. Justificarea că a scris în ziare numai în potriva directorului nu și a instituției, e o justificare inacceptabilă.

căci instituțiile, cresc, înfloresc și se bucură de nume bun și viceversa prin conducătorii lor, care sau le omoară, sau le dau viață. Apoi dacă toți factorii școlilor din țară care pot avea unele nemulțumiri, ar proceda la fel, ar produce adevărate dezastre morale în școlile noastre, după cum de fapt, a produs procedura părintelui Mari Ionescu la seminarul Central.

„SEMINARUL CENTRAL TRANSFORMAT IN ATELIER DE INTRIGI, RASVRATIRE ȘI PONEGRIRE

„In adevăr cucernicia sa a căutat să amestece pe elevi într'o măsură foarte largă, în chestiuni ce nu-i privesc: *cele șaptesprezece procese verbale sunt pline de depoziții din care reese că cucernicia sa își făcuse din locuința dată de Seminar spre a contribui edificarea sufletească a elevilor, un adevărat atelier de îndrumare a elevilor pe căi de răsvrătire și ponegrire a instituției și personalului ei.* La întâmplare vă citez depozițiile elevilor: Dumitrescu G. C. (Proces verbal No. 2); Ilescu Ioan, Dascălu Simion, Rădulescu Cristea, Hatman I. Stancu, V. Firănescu Marin, Morărescu D. I., Ionescu G. D., Predel Radu (Proces verbal No 3), Popescu I Popescu, Popescu N. Gh. (Proces verbal No 9), Mușat Iordache, Rădulescu T. (Proces verbal No. 10) Ilescu Eremia, Popescu Marin (Proces verbal No. 11 și Diaconescu A. (Proces verbal No. 12).

„PR. MARIN IONESCU FURA HRANA ADUSA DE SEMINARIȘTI

„Se mai constată că Sfinția Sa, care n'avea rost de a primi alimente, asemenea însărcinare fiind dată pedagogilor, totuși în lipsa acestora primea și Sfinția Sa, și din declarațiile elevilor: Nicolaescu Gh., Stoienescu I. și Dumitrescu Gh. (Proces verbal No. 7) se constată că unele alimente erau duse și direct la cucernicia sa acasă.

„PR. MARIN IONESCU CIUPEȘTE ȘI IA MITA DELA ELEVII SEMINARIȘTI.

„Mai mult: din depozițiile elevilor Nicolaescu G., Dragomirescu Gh. și Popescu V. (Proces verbal No. 7) se constată că Sfinția Sa practică și obiceiul de a ciupi și câte ceva dela elevi. De altfel cucernicia sa cu aprobarea în formă dată de Măistru după avizul fostului director Arhimandrit Scriban, avea voie să prepare pe elevi pentru corigență și admitere în seminar, așa că *târgul evident că se făcea chiar în localul Seminarului.*

„ACELAȘ PREOT VINDE ELEVILOR CEARCEAFURI ȘI CAMAȘI FURATE DELA SPITALUL DE RANIȚI DELA SEMINAR.

Din depozițiile elevilor Dumitrescu Băluță și Popescu S. Marin (Proces verbal No. 11) se constată că Sfinția sa a vândut prin zișii elevi și efecte și anume: cearceafuri și cămăși. Eu nu mă pogor până la presupunerea că cucernicia sa și-ar fi însușit de altundeva efectele în chestiune, dar nu pot să nu mă îngrozesc de efectul produs din punctul de vedere moral al unei astfel de procedări a părintelui M. Ionescu a cărui autoritate morală trebuia să lumineze în Seminar și elevilor întocmai ca lumânarea în sfeșnic. A transforma pe elevi în negustori e ceva mai presus de orice descalificare morală.

PLASTOGRAFII, INȘELĂCIUNI, INTRIGI ȘI PAINEA
ELEVILOR FURATA.

„Se mai constată din Procesul verbal No. 3 că elevii: Hatmanu I., Dascălu G., și Maniu T. Nicolae, au fost *îndemnați de părintele Marin Ionesc să ia la o eventuală cercetare asupra lor mai multe anonime scrise probabil ori de Cucernicia Sa, ori de alte persoane din anturajul său, ceace numiții elevi au refuzat.*

„Tot Sfinția Sa a învățat pe elevul Popescu I. D., că la redacția de ziare să spună că se numește Vlăsceanu, iar pe elevul Popescu N. Gh., Dinculescu (proces verbal No. 9 și 10). A amenințat pe elevul Popescu C. Ioan (Proces verbal No. 5) să nu spună la anchetă lucruri adevărate. *Deși face mare paradă de cinste, totuși lua dela școală câte 2 pâini și 3 sferturi fără plată.* (Proces verbal No. 7) deși de drept nu putea lua decât cel mult o pâine și 3 sferturi adică pentru sine și servitoarea care era dela școală. La cercetare *s'a mai prezentat de către părintele I. C. Popescu și o expertiză gratifică a d-lui expert N. Bran* din care reese că unele semnături după declarațiunile și petițiunile înaintate diferitelor locuri nu sunt ale elevilor ci ale părintelui M. Ionescu. Expertiza în chestiune nefiind oficială am luat-o numai cu titlu de informație. Din cele expuse reese că, părintele M. Ionescu n'a fost la Seminarul Central nici element de ordine și nici de întărire sufletească printre elevi și că și-a uitat până într'atât misiunea în cât *n'a ezitat nici un moment a întrebuița orice mijloace ilegale și imorale pentru a-și atinge scopul urmărit.* Pentru aceste motive îndepărtarea sa dela Seminar se impune cu necesitate urgentă, dacă nu cumva e cazul a se lua contra Cucerniciei sale și alte măsuri întrucât este și profesor la Seminarul Pedagogic și înscris pe tabloul de capacitate specialitatea religiei.

„FALSIFICAREA MATRICOLELOR ȘCOLARE

Din procesul verbal No. 2, se constată că elevul Dumitrescu D. C. din clasa 7 în declarația prezentată în ședință de absolventul Marinescu Virgil a fost scrisă de el după dictarea părintelui Marin Ionescu care i-a spus că l'a scăpat la părintele Scriban la „Introducere”.

„In ședința dela 18 Noembrie a c., (Proces verbal No 3) am procedat la verificarea afirmațiunii numitului elev, după scripțele școliei și am constatat că în catalogul trimestrial nota 4, după trimestrul al doilea a fost corectată în 6; de asemenea la elevul Dumitrescu nota 3, după bimestrul al 3-lea este prefăcută în 6. Examinând apoi catalogul de clasă se constată că, mediile bimestriale de 3 și 4 fusese puse de părintele Radu, suplinitor și că în rubricile respective ale elevilor numiți, sunt introduse și alte note pe care ca și corecturile făcute, părintele Radu nu le cunoaște ca ale sale (Proces verbal No. 4). Deasemenea și la „Teologia Dogmatică” elevului T. Marin i-a modificat nota pe bim. din 6 în 7.

(ss) Iconom C. NAZARIE

Rezoluția Ministerului Instrucțiunii Cultelor, pe acel raport, reprodusă tot după ziarul „Crucea” scrie :

29.12.920

„Pe baza raportului de mai sus Ministru DISTITUE pe preotul Marin Ionescu din postul de spiritual al Seminarului Central pe ziua de azi.

„Se va urmări mai departe instrăinarea de obiecte ale Seminarului și se va ține socoteală de rezultatul anchetei atât la numirea Sf. Sale ca profesor la Seminarul Pedagogic cât și la urma examenului de capacitate.

„Se va comunica Direcției Seminarului Pedagogic.

(ss) NANNU

Ziarul „Crucea” sub semnătura Directorului său Preotul E-conom, D. Popescu-Moșoaia Profesor Universitar, reproducând cu subtitlurile de mai sus, raportul acesta de anchetă conchide cu drept cuvânt: „Precum se vede raportul constată și semnaleză în seama părintelui Marin Ionescu cele mai grave învinuiri. S a ți-nut numai de intrigi, de minciuni, de calomnii, de falșuri și p. asto-grafii, trafic și sfeteriseli, conrupând mințile și sufletele elevilor se-minariști și cauzând prin aceasta rău, binefăcătorului și pro-ecto-rului Arhimandritului Iulius Scriban căruia acum voește să-i ia și catedra dela teologie... tot cu intrigi, și infamii, mai ales pe lângă Po-pescu-Mălăești pe care a isbutit să-l mistifice mult mai rău d. pă-cum a mistificat pe părintele Scriban la seminarul Central’ . .

În fața acestor documente și aprecieri făcute de doi preoți profesori Universitari și foști directori de seminar cazul meu este pe deplin luminat și nimeni nu mai are dreptul să pună la îndoială nimic din cele ce am arătat că a săvârșit preotul Marin Ionescu, atât față de biserică, cât și față de mine. În cazul meu preotul Ma-rin Ionescu nu a făcut altceva decât a repetat ceiace făcuse mai înainte la Seminarul Central pentru care fapte a fost destituit, dela Seminarul Central. Pentru a face dovada neîndoelnică despre autenticitatea lucrurilor de mai sus, reproducem aici în faximil, prima pagină din raportul profesorului Universitar C. Nazare, cuprin-zând și rezoluțiunile ministeriale și mai public tot în faximil con-cluziile unui proces-verbal al Consiliului profesorilor dela Semi-narul Central, din care se vede cum toți profesorii acestei insti-tuțiuni de înaltă cultură bisericească au găsit necesar să se aplice neapărat și imediat sancțiunea meritată preotului Marin Ionescu autorul atâtor neorândueli și abuzuri ce primejduiau viața morală a Seminarului Central care fusese transformat prin preotul Marin Ionescu într-un cuib de intrigi și infamii.

Vedeți faximilele în paginile următoare 55, 56 și 57.

Reproducem în acelaș timp tot în faximil și ordi-nul de desti-tuire a preotului Marin Ionescu din postul de spiritual la seminarul Central de către Ministrul de Instrucțiune în urma anchetelor fă-cute și a cererei tuturor profesorilor precum s'a văzut mai sus din faximilul precedent.

Vedeți faximilul în pagina 58.

Socotesc de prisos orice comentariu nentrucă piesele repro-duce vorbesc în deajuns și aprecierile din ele sunt destul de tari și de concludente.

Atât spun doar : că cu un astfel de om am avut nenorocirea

37 3 921

29. XII. 1920
M. Kacem Stancu
144 parazi ineliat localul
Simionescu. Se va numi
ancheta impotriva activitatii
duse.

129369
29. XII. 1920

Potrivit incriminării ce a fost binedată în
cu ordinul 10335/1920, am anchetat la Seminarul
Central din București, mai întâi actele și activitatea
Președintelui Mărioșă Donescu spiritual la nivelul semi-
nar. Am procedat în acest fel, între cât ofițer, ca
este suspendat și am crezut, că este și în interesul școlii
sale și al școlii cea astfel de stare să nu dăminimăm
fiind păgubitoare și ofițerilor sale și instituției. -

Am actele trimise de Domnia Voastră am am format
convingerii că ofițerul va este învinuit de următoarele
fapte și acte: -

- a) Că amestecă pe elevi în chestiuni de cari ar trebui
ferți, povățuind-i a face acte și demersuri contrare
intereselor școlii -
- b) Că în calitate de instructor al dechinamentului
Șcriban, păgubeste atmosfera morală a școlii -
- c) Că a scris semnând în ziare, articole de denigrare
a instituției. -
- d) Că a luat mita dela elevi.
- e) Și în fine că a amenințat pe elevi cari au făcut
mita declarându-i la Școala. -

Încușăturile de mai sus au fost comunicate Parol.

Domniei Sale

Domnului Ministru al Instrucțiunii.

29. XII. 1920

29. XII. 1920

domniei sale
păgubitor
activitatei
duse

29. XII. 1920
domniei sale
păgubitor
activitatei
duse

5

În urma acestei discentinui, am căzut de acord asupra următoarelor concluziuni:

- 1) Biroulul Director va redacta, după doxor, liste de elevi vinovați, după categorii vinelor, referindu-se la alte conferințe rezultate; 100 pepezel, ce se vor hotărâ de conferință, și vor aplica numai după pepezearea autorilor morali.
- 2) Elevii, ori cât de vinovați, fiind considerați ca victime ale superiorilor lor, conferința opiniează, ca sancționare și se aplică în prealabil tuturor celor vinovați.
- 3) Starea morală a școlii, în urma marei tulburări ce tine de glumi, fiind scăzută, onoarele trebuie luate cât mai urgent pentru totii cei vinovați și cuprinși ca atare în raportul P. C. Leon. Const. Nazarie; numai ast. fel se poate salva prestigiul moral al școlii.
- 4) Ca un minimum de măsură, în strânsă legătură cu sancționarea fetei de elev, se socotesc necesare găsirea de către Onor. Ministrul a unei modalități, ca vinovații să nu onoreze funcționare la Seminarul Central.
- 5) Biroulul Director este rugat personal de conferință să trateze această chestiune în chip urgent și să aducă luarea la cunoștință și a D-lui Ministrul al Instrucțiunii, care în repetate rânduri nu a făcut decât conștientul de șale.

Contra care am adresat prezentul proces-Verbal
Director-Prezident, Ionuț. Romanescu

R. Dobrescu

Emerit. Ingineru D. V. Prescu
Jursiamit

Zorzoan
Glosariu

Carapaceoara

Al. H. Sigurd

Finca

Ch. Prostean

Cuizil. A. Coiu

Propozii-Membrii

Deci n-am luat parte
la aceasta adintâ, fiind
bolnav, statur ma unsc
in totul cu pârșile
colegilor. Buna Dicescu

Opini D. Iacob

Deci aș putea lua parte la parati, putuave,
totuși peat de parati pe pârșile, și pe pârșile pedagi-
na viuoabile. Cu parati pârșile și pârșile
pârșile pârșile, și pârșile pârșile pârșile
pârșile pârșile pârșile pârșile pârșile pârșile
pârșile pârșile pârșile pârșile pârșile pârșile

- J. Pop, Pașoa

Ună aș putea lua parte la parati pârșile pârșile pârșile pârșile pârșile
pârșile pârșile pârșile pârșile pârșile pârșile pârșile pârșile pârșile
pârșile pârșile pârșile pârșile pârșile pârșile pârșile pârșile pârșile
pârșile pârșile pârșile pârșile pârșile pârșile pârșile pârșile pârșile
pârșile pârșile pârșile pârșile pârșile pârșile pârșile pârșile pârșile
pârșile pârșile pârșile pârșile pârșile pârșile pârșile pârșile pârșile

Prescu

MINISTERUL INSTRUCTIUNII
DIRECTIUNEA
INVATAMANTULUI SECUNDAR SI SUPERIOR

Bucuresti No. 129369

NR. — la cererea nr. 20.452 din data de 11.11.1944

Director
14.11.1944
Scrie a se
Directorul D. F. Popescu

Parinte Director,

Pe baza arhivelor făcute de P.C. economul C. Nazare, Comitetul răz. economică, că a luat următoarele măsuri:

1) Pr. Maria Ionescu, a fost destituită din funcția de epinețală pe ziua de 29 Decembrie a fiind obligat a părăsi imediat localul seminarului.

2) Pr. Ștefan Stănescu, maestrul de lucru menționat a fost obligat, să părăsească imediat localul seminarului.

Văli însoși deci, a proceda de urgență la executarea acestor dispoziții.

Director
Ch. Popescu

Șeful biroului

Domnule Ștefan Parintelui Director al Seminarului Central.

Ch. Popescu

Loco-

să am de aface și nu e de mirare că acest om în prigoana lui împotriva mea a putut să facă din unii și din alții instrumente cum nu a i butit să facă din preoții profesori Universitari Econ. C. Nazare și economi D. Popescu-Moșoia, precum și din Consiliul select de oameni distinși și de profesori iluștrii dela Seminarul Central, semnați în procesul verbal de mai sus.

În urma acestora este cred uşurată mult situaţiunea mea pentru că pe bază de acte autentice şi oficiale de cea mai netagădută importanţă aveţi puţinţa să vă daţi seama de adevăr şi de dreptate.

Actele nestudiate, neserioase, şi lipsite de adevăr cum sunt actele de anchetă arhiepiscopală şi de judecată protopopească pe care le-am analizat mai sus, nu pot şi nici nu trebuie să oprească cursul dreptăţii în biserica noastră.

XIX.

Cum este arătat preotul Marin Ionescu în „Graiul Vremei”

Ca nişte documente menite să facă şi ele lumină asupra cazului preotului Marin Ionescu de la biserica „Cuibul cu Barză” reproduc aici şi următorul articol din „Graiul Vremei” organ al Asociaţiei Generale a clerului ortodox român anul II, No. 21—22 din 15 şi 29 Iunie 1929 :

UN CANDIDAT LA... BALAMUC

Barin aci i-o ajuta Dumnezeu să ajungă cât mai repede. Că de vre-o zece ani încoace candidează mereu-mereu. A candidat să ajungă director al seminarului Central şi a provocat un scandal care a scurtat zilele Pr. Dr. Const. Popescu pe care l-a acuzat de cele mai scârboase fapte.

A candidat la toate demnităţile bisericesti şi mă mir că nu i-a crăpat rânza de ciudă că n'a dobândit niciuna. De vre-o cinci şase ani candidează la catedră universitară. Da, da, nu râdeţi! candidează la catedra de catehetică şi omiletică.

Adică vine vorba. A candidat. Dar a candidat așa numai ca să se afle în treabă, să incurce lucrurile. Chiar din petiţa de înscriere se vede că-i lipsit de-o doagă. În loc să ceară înscrierea cum au cerut toţi ceilalţi, să prezinte un memoriu şi apoi să depună cărţile, candidatul acesta — noi susţinem, la ba'lamic—s apucă să însire toate examenele ce-a dat, toate concursurile la care a mai luat parte, să pomenească de toate conflictele ce-a avut, ba între altele, că „în curând va apărea o acuzaţie de plagiat semnată de Pr. Duminică Ionescu sau de alt nevinovat”. Fireşte că or ce om sănătos ar fi băgat de seamă numai din acest lucru că-l scrântit de-a binelea la cap şi i-ar fi recomandat imediat o cură de hidroterapie sau o internare grabnică. Dar preşedintele comisiei examinatoare un om de o extremă gentileţă, de-o bunătate care une ori exasperează chiar pe cel mai bun şi mai convins creştin, a trecut şi peste necuviinţa acesteia.

Concursul începând, zănatecul acesta în loc să-şi depună cărţile la cancelarie potrivit legii, secretarului Facultăţii care-l invită să le trimită îi răspunde: *că nu le va depune, până ce nu i se vor cere oficial*. Asta ar fi mai trebuit! Să se ducă comisiunea în păr acasă la păr. Marin şi să-l roage să binevoiască a depune *operile sale ştiinţifice!* Concursul începând comisiunea a luat act numai de lucrările depuse de doi candidaţi. Toţi au crezut că această neprezentare a cărţilor a fost un mijloc onorabil de-a ieşi din concursul care de mai nainte se vedea că-i va fi defavorabil. S'au bucurat desigur toţi că pot cruşa obrazul unui om de judecata Juriului ce-ar fi fost zdrobitoare.

Ei bine, nu! Imediat a apărut un protest îndreptat către Rectorul universității în care era acuzat decanul Facultății de teologie de părtinire pentru alții și de prigoană asupra lui — că secretarul facultății nu i-a anunțat să-și depună operele, că în sfârșit concursul se ține cu *ușile închise*.

Protestul a fost împărțit peste tot, iar în gazeta Glasul Monahilor apărea intervenția Patriarhiei la Ministerul de Culte să-i dea 50.000 de lei ca să fie trimis la Paris, cum și tot felul de insinuări, că unul din candidați ar fi impus de rectorul universității. În toată vremea și peste tot n'a făcut decât să strige, să injure și să terorizeze comisiunea.

Acum că ne ocupăm de acest individ care n'are altă însușire de cât o formidabilă îndrăzneală sau obrăznicie, care folosește de câțiva ani naivitatea și buna credință a unui călugăr pentru ca printr'o foaie așa zisă „Glasul Monahilor” să injure și să bajocorească pe toată lumea dar mai ales să amenințe autoritatea, n'o facem decât în interesul oropsitei noastre bresle.

Lumea ne judecă după exemplarele acestea care pururea ies ca păduchele în frunte, care strigă și se agită ca un energumen. De aceia ca să se știe cine este, să-l știe preoții mai ales, îl arătăm aci.

Nu este om cinstit, pentru că a fost dat afară de la seminar, (unde ajunsese spiritual contra legii) pentru fapte incorecte.

Nu este om cinstit pentrucă toate campaniile ce le-a dus prin presă n'au fost decât pentru a-i sluji de trambulină, să *ajungă*. Și a ajuns la bis. Cuibul cu barză. Autoritățile bisericesti fiind mai impresionabile i-au dat în toată vremea o atenție care în loc să-l sature mai tare l'a scos din țâțâni. Cluj

Știm atâtea lucruri de omul acesta încât, ar trebui să coborâm prea mult această foaie pentruca să ne ocupăm de ele.

A candidat acum în urmă la catedra dela facultatea de Teologie. Profesorii au fost întotdeauna de-o extremă bună voință. Poate că unii și de groază că-l știau om fără scrupul și fără omenie și nu vroiau să risce ca să fie terfelți de acest ipochimen. De aceia încurajat a ajuns ca să injure țigănește, pe Păr. I. Pop. Mălăești, și în cele din urmă chiar pe bunul și delicatul Păr. Ioan Mihălcescu. Cutezanța este extraordinară. Așa că ori este pe cale de-a ajunge la balamuc, or este un instrument inconștient în mâna cine știe cărui interesat de-a coborî prestigiul celei mai înalte instituții de cultură teologică de la noi din țară.

Și în cazul acesta cred că nu mai incupe cruțare față de acest tip primejdios.

Păr. Marin C. Ionescu este un farseur de rând ce candidează numai ca să dea cu cenșe în ochii naivilor, Candidează numai pentru ca să pozeze acum în victimă; este însă conștient că ar fi fost respins de la prima probă. Cărțile mai vechi deja au fost cercetate de comisiunea examinatoare și apreciate în chip defavorabil. De alt cum și presa s'a ocupat de ele. Cele mai noi sânt o compilație nerușinată, pe care de sigur a știut-o de vreme ce chiar în petiția de înscriere atribue Păr. Dum. Ionescu intenția de a-l acuza de plagiat. De aceia nici nu le-a prezentat.

De aceia noi dăm peste bot acestui nerușinat specimen și-l invităm să-și tragă laba. Mănânce în tihnă cei 50.00 de lei căpâtați de la minister, petreacă sănătos acolo la Paris unde-și închipue că lumea merge numai pentru „gădilirii de zi și de noapte”. Să-și tragă laba pentru că mai sunt oameni cari nu se lasă

terrorizați și cari nu se sperie și nici nu se sînchisesc de răfolele lui. — L'am cruța: până acum pentru că n'am vrut să obiectez că vădrea furtului ar fi influențat soarta Concursului, așa cum a vrut să facă el mai anul trecut.

Acum după ce am văzut de câtă îndrăzneală este în stare, după ce am văzut deunăzi că poate ridica fruntea chiar în fața celui mai învățat teolog și celui mai bun om ce cunosc, însușindu-l, socotesc că acest om nu mai merită *cruța*, e.

Păr. Marin C. Ionescu compilează, traduce, fură, nu scrie, nu studiază, nu produce.

"Dintr'o carte unde de la început spune că „din pricina scumpetei înspăimântătoare a tiparului” nu poate să-și îngăduie a arăta operele consultate adaugă „întrucaț l'am indicat în chip cinstit la locurile respective în însuși cuprinsul lucrării de față”. Cât de cinstit înțelege să lucreze și să indice isvorul ce folosește să la fioreare cartea „Inima e cărmăciul minții” de Pr. Dr. Marin C. Ionescu, Buc. 1926 și s'o deschidă la pag. 194 și va vedea că întreg capitolul „Decalogul bunului catechet” este în întregime luat din Katechetik de Heinrich Meyer 1924 Herder, Freiburg im Breisgau. *Zehn gebote für den Katecheten*.

Dacă luăm însă „Catehezele Sf. Ciril de Ierusalim analizate de Păr. Dr. Marin C. Ionescu, Tip. Capitalei fără an, și o punem alături de „Saint Cyrille de Ierusalim per M. l'abbé, Delacroix 1865 Paris Charles Dounoil. (Cartea se găsește și la Fundația Carol și la Academie) vedem imediat „Severa disciplină științifică” cum zicea deunăzi D-l Nae Ionescu în virtutea căreia pretinde Doctorul să ajungă profesor la Teologie. De la început până la sfârșit copiată. Chiar înt'oducerea „în loc de prefață” este ciupită de ici și de colo din studiul lui Delacroix. Cu așa lipsă de inteligență încât or și cine îl poate prinde. Chiar când vrea să pună câte-o notă pe din jos de rânduri, o pune ca unul care habar n'are ce rost au notele de dedesubt.

Așa de pildă după ce traduce „Le septième concile oecuménique, deuxième de Nicée, tenu en 787, raporte le titre et les premières paroles de la seconde qu'il attribue avec éloges a saint Gyril de Jerusalem!” (pag. 64) „Sinodul ecumenic al 7-lea pomenește titlul și primele cuvinte ale catehezei a doua și le atribuie elogios sfântului Chiril de Ierusalim ¹⁾” (pag. 4) nota de jos arată simplu ¹⁾ Conc. Nicaen., II oecum. VII, act. V. VII.” dar ce-o fi aia pun mîna în foc că Păr. Doctor cu pretenție de profesor universitar habar n'are. Nota aceea în Delacroix dă textul grecesc și ne mai dă și paagina și colecția, nu numai tomul. Și că copiază fără nici un simț critic se vede și din aceea că ia din nota lui Delacroix chiar și greșala, așa virgula ce este după *Nicaen.* trebuie pusă după II, pentru că este vorba de Conciliul sau sinodul al II Nicean și al VII ecumenic. Dar, ce vrei, Doctorul crede că poate prosti pe toată lume cu strigătele, și endofonicele și panglicării oratorice, cu broșurele pretențioase, în formă, împodobită cu prefețe deo prefăcută modestie de motan pocăit.

De aci înainte tot, absolut tot, este tradus, plagiat.

Trudă absolut de prisos pentru ca să mai oboșim pe cititor. Cine vrea să se convingă să ia cartea Doctorului Marin și s'o confrunte cu Delacroix.

N. B. — Refuzăm de a ne ocupa cu celelalte lucrări de care s'au ocupat alții mai înainte, ca Păr. Al. Constantinescu și alții. Tot ce-a scris nu valorează doi bani, două cepe negerate, căci ceea ce este bun în tot ce scrie este *furat*. Am zis și pui punct.
(„GRAIUL VREMEI”)

Să dăm numai o pildă :

Pr. Dr. Marin C. Ionescu
Catehezele Sf. Ciril de Ierusalim,
pag. 7.

PROCATEHEZA.

Prima cuvântare a sfântului Ciril se numește „Procateheza”, adică introducerea catehezelor. Acest cuvânt nu este întrebuințat decât aici cu acest sens, fiind că nici un alt autor nu ne-a mai lăsat un ciclu de învățături asemănătoare acestora lăstate de Sf. Ciril, întâlnim de altfel acest cuvânt cu o altă accepțiune la alții scriitori bisericești, dar foarte rar. Il întâlnim de pildă la Sf. Ciril de Alexandria care zice în partea sa a II-a asupra evangheliei sfântului Ioan capitolul III, versul 22 „că legea lui Moisi a fost ca un exercițiu pregătitor, ca o instrucție preliminară pentru cultul legii celei nouă. Progünasmă ti kai prokatechisis tes en pnevma latreias”.

Procateheza aceasta n'are titlul nici în diferitele ediții ale ei, nici în manuscrise, afară de cel aflător în biblioteca din Augsburg care poartă titlul: *Peri toy mé peirásai* — de non tentando, adică despre ceea ce trebuie să faci ca să nu fii ispitit, ca să nu fii dus în ispită apropiindu-te de Sf. botez. (Pag. 8).

Și tot așa până la sfârșit sărind ici și colo câte un pasaj cum și întreg aliniatul unde-i vorba de atribuirea acestei procatecheze Sf. Vasile cel mare.

Cateheza primă e tradusă adonca numai că ici și colo greșește traducerea ca de pildă, „une grande exactitude” cu *hotărârea neînduplecată*. (pag. 110 Dela croix și pag. 11 M. C. Ion. Cateheza a doua de asemenea dela început 14 rânduri traduse cuvânt cu cuvânt. Două rânduri următoare rezumă șapte din Delacroix dela pag. 111. De aci până la sfârșit tradus cu exactitate școlărească din aceeași pagină. Lasă la o parte însă toată partea de critică ce urmează cu privire la ediții și studiile făcute.

În cateheza a treia traduce expresia: *et la marque comme d'un sceau, și-l întărește cu un sigiliu NEDESLEGAT* (??) même les plus énormes cu „chiar și a celor mai înspăimântătoare”. Numai în cele cinci rânduri dela urmă neputând traduce textul îl potrivește așa cam pe bănuite (Pag. 15 și 115).

În cateheza a patra numai cele patru rânduri din urmă rezumă pe cele mai 17 ce urmează textului francez până aci tradus cu precizie. (pag. 16 și 114).

Delacroix. Saint Cyril de Jeruse-
lem, pag. 106.

PROCATÉCHESE

Le premier discours de saint Cyril est appelé Procatéchèse, c'est-à-dire introduction préparatoire à l'audition des Catecheses, Ce mot ne se trouve qu'ici employé dans ce sens, et cela ce comprend aisément puisque aucun auteur ne nous a laissé un cours d'instructions semblables à celles de saint Cyril, ou le rencontre même rarement dans une autre acception: che; les autres ecclésiastiques; par exemple, dans saint Cyril d'Alexandrie, qui dit au deuxième livre sur saint Jean, chap III, 22, que „la loi de Moïse a été comme une instruction préliminaire au culte dela loi nouvelle: *Progünasmă* etc. (în lipsă de caractere grecești dăm cu caractere latine).

La Procatéchèse n'a pas de titre dans les manuscrits, excepté dans celui de la bibliothèque d'Augsbourg, qui porte: *Peri tou mé peirásai, de non tentando*, c'est-à-dire de ce qu'il faut faire pour n'être pas tenté, pour ne pas être induit en erreur en s'approchant du baptême;

De-acî înainte pînă la sfârșit mereu traducere și ici colo câte-un rezumat sau pur și simplu eliminare a textului greu de înțeles sau de tradus.

Așa știință înțelegem și noi. Și pentru toată această sdroabă, doctorul în teologie Marin C. Ionescu cere catedră la Facultate — și încă cu gălăgie și cu tapaj. Acesta-i omul care înjură pe Păr. Prof. Pop. Mălăești, asta-i omul care acostează pe or care plîngându-se că-i nedreptățit și că cei dela Teologie numai de frică nu'l primesc pentru că el este prea învățat și i-ar întunecă cu știința și învățătura.

Acum de nu i s'ar pune nodu'n gât infulicând cele 50.000 de lei — el cincimalstul care acum cu concordatul nu zice nici pis.

Aide la o parte, fariseule bătăit, că de-acum încolo nu ți se mai trece nici o obrăznicie chiar de te-ar protegiuși toți patriarhii ortodoxiei, nu un simplu arhieru ca pîn' acum!!
(„GRAIUL VREMEI” loc. cit.)

În urma acestor lucruri arătate de ziarul Asociației Generale a Clerului ortodox român și în urma celor văzute pînă aci cred că pot să spun că cel ce va fi osândit atît în vacul acesta cît și în cel ce va să fie, voi fi nu eu cel condamnat de judecata protopopească, ci tocmai preotul Marin Ionescu pe care îl apară și-l apreciază această judecată în cît pentru salvarea lui a comis crimele morale arătate.

Este necesar Înalt Prea Sfințite Stăpâne ca lucrurile să fie aduse cît mai curând așa cum poruncește dreptatea dumnezeiască și omenescă și cum nu mă îndoesc că I. P. S. Voastră Veți face.

Cu aceasta ași putea din nou să termin aici pentru că lumina s'a făcut, adevărul se cunoaște, dreptatea se poate face de acum.

Mai este însă încă un cuvânt de spus. Trebuie să vărs Înalt Sfințite Stăpâne și lume bună o lacrimă pentru un om care cred că a murit și care a suferit dela preotul M. Ionescu mai mult decît mine.

El chemat Lăzăr pălăvezul el era un obșor în biserica „Cuibul cu Barză”, unde preotul Ionescu, a făcut din el un adevărat mucenic.

XX.

Datoria congreselor cîntărețimei și profețimei.

Înalt Prea Sfințite Stăpâne,

Înceind acest memoriu aștept cu încredere dreptatea și satisfacțiunea ce mi se cuvin, atît mie, cît și sfintei noastre biserici autocefale române și societății noastre românești, în mijlocul cărora preotul Doctor Marin Ionescu dela biserica „Cuibul cu Barză” a făcut și face fapte ca cele arătate de mine mai sus.

Prin aceste fapte ale lui preotul Marin Ionescu, a devenit o pată pentru cler, o pacoste pentru biserică, o lepră pentru societate și o rușine pentru omenire.

Nici profeții religiunilor inferioare din triburile barbare nu cred că se pot coborî sufletește mai jos decît cum s'a coborât preotul Dr. Marin Ionescu, prin abuzurile ce a făcut, prin înscenările lui

odioase pe care le-a pus la cale împotriva mea și a familiei mele, crezând că în chipul acesta să și răsbună pe mine și scapă și de răspunderile pe care le are pentru ceiace a săvârșit.

Intrigările între elevii seminarului Central unde era spiritual ca și cele din enoria „Cuibul cu Barză” și din administrația și judecata noastră bisericească sunt vrednice să rămână de pomână și ar putea fi transpuse într'un film de cinematograf tot așa de senzațional pentru epoca noastră cum sunt filmele ce arată întâmplările de prin triburile religioase sălbatice din Africa sau din Australia, bunioară dela Zuluși.

Pentru că în afară de Inalt Prea Sfinția Voastră, m'am văzut nevoit să mă adresez în acelaș timp și opiniei publice, țin să îmi exprim încrederea mea în deosebi către colegii mei cântăreți din biserica ortodoxă română, și către asociațiunea generală a clerului ortodox român ce se vor întruni în congresele lor profesionale în cursul acestei luni. Știu bine cât de mari și cât de grele sunt problemele speciale, profesionale și de existență ce așteaptă rezolvarea dela aceste congrese.

În fața acelor probleme s'ar părea deci că este greu, că este imposibil chiar, ca o chestiune ca cea dintre mine și preotul Dr. Marin Ionescu să le poată preocupa oricât de puțin. Și cu toate acestea nu este așa, pentru că problema aceasta a vieții sufletești a legalității, a moralității și a conștiinței din biserica noastră este capitală.

În orice caz eu îndrăznesc să rog fierbinte aceste două congrese să ia aminte la cazul meu ca la un simbol ce este, pentru a se putea lua măsuri să nu se mai petreacă judecăți bisericești ca cea petrecută cu mine despre care am arătat că s'a hotărât, de mai înainte, chiar și la Consistoriu cum se vede din ordinul Sf. Arhiepiscopii reprodus mai sus la paginile 47 și 48.

Subsemnatul cred că atâta vreme cât în biserica noastră se pot petrece în voe astfel de judecăți a la Ana și Caiafa, sfânta noastră biserică nu-și va putea împlini nici sfânta ei misiune pe pământ și nu va putea să-și rezolve nici interesele sfințiților ei servitori și nici ale cvlavioșilor ei credincioși.

Pentru că veșnic este adevărul Dumnezeștilor cuvinte mai ales pentru biserica întemeiată prin răstignirea Mântuitorului nostru Isus Hristos : „Căutați mai întâiu împărăția lui Dumnezeu și toate celelalte se vor adoaage viuă” (Matei VI, 33).

Tradus pentru împrejurările noastre acest adevăr trebuie formulat și înțeles că în zadar ne ostenim și de geaba ne vom sbate dacă nu vom căuță mai întâiu împărăția lui Dumnezeu, căci în cazul acesta celelalte nu ni se vor adoaage nouă, ele fiind în legătură strânsă în biserică numai cu împărăția lui Dumnezeu.

Sunt și rămân Inalt Prea Sfințite Stăpâne al Inalt Prea Sfintei Voastre prea plecat și prea supus servitor.

PETRE T. POPESCU-ARGEȘ

Cântăreț și consilier parohial la Biserica „Cuibul cu Barză”
1 Decembrie 1932, București.